

СВОБОДА
UKRAINIAN NEWS
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1913.
Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65 % м.с. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Култ, що об'єднує націю

Култ Тараса Шевченка в українському народі — це унікальний феномен у культурному світі. Бо ж Тарас Шевченко не одиницький великий поет, — в історії літератури різних народів пишастся ціла галерея великих творчих постатей, справжніх титанів духа. Данте й Петрарка в Італії, Байрон і Шеллі в Англії, Віктор Гюго у Франції, Гете і Шіллер у Німеччині, Едгар По в Америці, Міккеніч і Красінський у Польщі, Петрефі у Сербії, Вазов у Болгарії, щоб назвати тільки кілька прикладів, кожний з них займає почесне місце в літературі свого народу і кожний причинився до піднесення рівня літератури всього людства. Проте Тарас Шевченко — зовсім окреме явище: він для українців не тільки геніальний поет, який поєднав майстерність форми з глибиною змісту, але насправді "пробудник народу". І тому култ Тараса Шевченка тільки на другому місці стосується перлини лірики у "Кобзарі", зате в першу й головну чергу стосується тих його поем, думок і заповітів, які перекладають революцію у світовідчуження українського народу. Тарас Шевченко — це автор "Кобзаря". Але займає найперше місце в історії української політичної думки. Він перетворив свою творчість у психіку українського народу, він був віщим пророком, але й автором новітньої української політичної програми. І тому Шевченко "завжди актуальний", хоча народився 162 роки тому та помер тому 115 років. Він актуальний особливо тепер, коли, виступаючи проти політичного помирлення і економічної експлуатації України царським режимом, сьогодні адресує своє обвинувачення на адресу більшовицького режиму, переміняє наступника і продовжника основних засад царського волюнтаризму: русифікування України й українців всіма можливими, найбільш вирафінкованими способами, та експлуатації українського народу, як невольників, зарпаних до ваз московських п'ятирічок. Култ Тараса Шевченка унікальний ще й тому, що "Кобзар" став не тільки Євангелієм всіх верств і прошарків українського народу, всіх українців і українців без уваги на їхнє обласне походження, їхню статтю, віру, професію, без уваги теж на територіальне їхнє місце мешкання. На місцях березень припадають "Шевченкові дні" і в тих днях відбувається щорічне святкування Тараса Шевченка буквально скрізь, де тільки існує якась українська громада: в Україні і далеко поза Україною. З усіх істориків і дослідників української літератури найчисленнішу групу становлять шевченкознавці. Але ж вони не мають монополії на култ Шевченка, бо Шевченко — власність цілого народу, всіх снів і дочок України, а Шевченко всіх їх надихав новим духом. Тому це такий глибокий і всезагальний култ, що володарі Кремля збагнули: Шевченка не можна "викреслити", Шевченка не можна промовчати, проти Шевченка не можна виступати. Приймаючи іншу тактику: викривлення його ідей, фальшування його провідних думок, приписування Шевченкові тенденцій, яких він не мав і про які й не думав. Тому — в совєтській пропагандистській інтерпретації — Шевченко не гавкав Хмельницького, як "нерозумного сина" за Переяславський договір, а сам був з величчям московського старшого брата; Шевченко не закликав до національно-політичної революції, а тільки до скінчення з народу соціальних кайданів; Шевченко не був поетом, який всією своєю істотою перейнявся ідеями християнства і вірою в Бога, що Його діла не вільно судити, а був безумірком...

Ці й інші подібні фальші про Шевченка такі яскраві й очевидні, що вони ні трішки не шкодять культові Шевченка. Навпаки, вони спонукають до тим більшого, тим палкішого вшанування Шевченка всіма українцями в Україні і поза нею. І тому то цей култ Шевченка став найсильнішою духовною ланкою, яка в'язе розсіяних по світу українських вигнанців і тих, які живуть під суверенним совєтським режимом. Це сильна, нерозламна ланка. У підсвідомості енциклопедій, шкільних підручниках та всій політично-пропагандистській літературі не кажеться інакше про Івана Мазепу, як тільки про зрадника, про Симона Петлюру й інших провідних мужів визвольної війни - революції України нема ні слова, а самі визвольні змагання це "громадянська війна". Але Тарас Шевченко символізує ту саму ідею, що й словом і ділом передає грядучим поколінням і Мазепу і Петлюру і 22-й січня 1918 року — всі українські люди це знають. Тому і тепер, коли від часу смерті Тараса Шевченка народилася й виростає вже 5 українських поколінь, належить йому від нас доземний поклон.

ГАННА - БЕАТРИЧЕ ШЕВЧЕНКОВА

Щоб поезія була вічною, щоб поетична творчість раз-у-раз зворушувала і хвилювала до глибини серця все нові і нові покоління, та особливо, щоб серед тих атораторствості поета були молоді люди, тобто молоді люди останнього, того наймолодшого, покоління, потрібно й такі елементи: любов, правда, краса і ерос, але й, бачте, також — ненависть, чарі (зілля), непереможність і смерть. Такі компоненти зробили вдумливі й критичні, стверджуючи вічність творчості Ромео і Джульєтти, але це саме може стосуватися Трістана і Ізольди, Данте і Беатриче, чи Шевченка і... його першої і останньої справжньої і найбільш любовної. Всі ці елементи виступають аж надто уявлюючись в творчості Тарасовій — в "Причині і в" першій баладі його й "То-

Т. ШЕВЧЕНКО ПРО Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО І ПЕРЕЯСЛАВСЬКИЙ ДОГОВІР

Великий український поет Карас Шевченко, краще як великий історик, знав, що все життя України — в нещадному догворі гетьмана Богдана Хмельницького з Москвою. На великий жаль, цього не знали наші давніші й новіші історики. Навіть Шевченкові приятелі Пляшко Куліш та Микола Костомаров після смерті автора "Кобзаря" не вважали Московщини ворогом України, як це вони робили тоді, коли належали до тайного товариства Кирило-Методієвського Братства, ідеологом якого був Тарас Шевченко.

Також і новіші українські провідники в 1917 до 1920 рр. не вповні здавали собі справу з того, яка небезпека грозить Україні від Москви, яка скинула царя і стала "найдемократичнішою" комуністичною республікою, проголосивши всім волю, "вплот до відселення", виславляючи одночасно свої війська на підбиття новостворених держав тих народів, які після упадку царату проголосили самостійність. Цю московську облогу передбачав в 1847 році Т. Шевченко, болячись того, щоб "Україну злі люди не прислали" і щоб її, ласкаві, в огні "не збудили окрадену". Цього не зрозумів цієї остерогі нашого найбільшого поета і М. Драгоманов майже сто років тому, а вона стала жакливою дійсністю в роках наших визвольних змагань, і тепер український нарід терпить за ці помилки і вже знає, що комуністична Росія ще гірша за царську Москву.

Т. Шевченко писав про Б. Хмельницького в таких творах: "Розрита могила" (1843), "Чигриня, Чигриня" (1844), "Великий лях" (1845), "Стоїть в селі Суботів" (1845), "Якби то ти, Богдане п'яний" (1859) і в "Осія Глава XIV" (1859).

В поемі "Розрита могила" Шевченко шукає причини, чому "гине Україна" і чому вона "сплюндрована". Вина тут Б. Хмельницького, і поет вкладає в уста України - матері страшні слова на його адресу:

Ой Богдане!
Нерозумний сину!
Подивись тепер на матір,
На свою Вкраїну,
Що, колишучи, співала
Про свою долю,
Що, станаючи, ридала,
Визлядала волю.

Ой Богдане, Богданогну!
Якби була знала,
У колісці б задумала,
Під серцем приспала.

Рік пізніше написав Шевченко поему "Чигриня, Чигриня", в якій оплакує славу колишньої гетьманської столиці, жалкує, що

Заснула Вкраїна,
Бур'яном укривлась, цвітлю зацвіла,
В калюжі, в болоті серце прогніола

ченка що превалили сторіччю майже цілковито промовчав. В тому, кого і як любив творець — один з ключів до його творчої тематики, до розуміння головних його сюжетів, до розгадки його соціальних, політичних, життєвих ідеалів. І особливо це вірно у відношенні до Тараса Григоровича Шевченка, палко кохаючого в житті, і кохаючого не "пристрастю", не ради "не-равного піднесення", а шукаючого в любові той великий зв'язок з суспільством, поєднання з людськістю, родовою тією — "серце", та й знову тімлі. "Годі, пташко!" "Ще трошечки, ще... сизкокрай! Вийми душу..." Це раз... це раз... ("Гайдамаки")

"Тисячі сторінок списаних, сотні архівів вивчених, щоб відновити образи тих, кого любив Пушкін... В "любобному небі" Гете не лишалося ні одного нерозкритого сузір'я, — всі знайдені, названі, вивчені", — писала рівно 30 років тому Марієтта Шагіня, одна з найсильніших українських дослідниць Шевченка, наріваючи слушно на те, що якраз в біографії Шев-

ВЧОРА І СЬОГОДНІ

Промова на Шевченківському святі в Ірвінґтоні 1974 році (1)

Так склалися наші дії, що ми самі масмо змогу безпосередньо спостерігати і осмислювати ролі поетів і письменників у складному процесі національного відродження, вплив їхніх слів на тисячі і мільйони людей. Розвиток ситуації і подій в Україні під кінець 50-х і упродовж 60-х років наче перегукується з умовами з-перед понад сторіччя, коли на історичній арені появилася величезна постать Тараса Шевченка з його могутнім

Возвеличу
Малих отих рабів німців!
Я на сторожі коло їх
Поставлю слово.

Порівняння двох, сторіччя розділених, епох української історії допомагає нам сьогодні у розумінні народних і смертних пробудителів української нації Тараса Шевченка краще побачити, прикриті пилком часу і забути, минуло та усвідомити собі, в чім криється вічна актуальність і вічна сучасність Великого Поета.

Поет наших днів, якому судилося ділити долю Шевченка, перебуваючи у концентраційному таборі Явас у горезійній Мордовії, дав нам таку відповідь:

Жив поет із серцем
Прометей!
У гурті запланих людей...
Жив з нігмами й не став нігмою!
Вмер, а все лишилося
Прометей!
Він не був лауреатом премій,
Блаз-одоб на грудях не носив,
Плач солдатський — вищу за академію —
То й усе, що в долі заслужив.
Хист не змія свій вигідно продавати,
З музою контракти не уклавав,
Він служив у поезії солдатом —
Тільки емерши, генералом став.

Ці слова поета в'язня нашого часу Святослава Каравацького наче доповняє інший поет-в'язень Михайло Осадчий, пишучи

Ген Володимирська
могутня тваса,
Де криві воронки повзуть
ніжною тинцю,
Ділилась я в тюрмах
долею Тараса,
Лишились кров Тарасика
Україні...
Та, як ділилась я долею
Тараса,
Лишилось життя Тарасову
кровину...
Всі Соловки, центральки,
всі Яваси
В його думках закладаються,
Вкраїно.

Тарас Шевченко належить до дуже малої числа найбільших геніїв світу, яким судилося стати символом своєї нації і своєї країни. На кім української історії він вийшов в добу не тільки повного повенелення українського народу, але й добу суцільного зануку серед нашого народу національної свідомості. Це була доба, коли ми просто не встигали бути народом, нацією, а найшлися на рівні етнографічної маси, національний розвиток якої регресував до рівня примітивного етнографізму. Коли ж, однак, пів сторіччя пізніше наш народ здобувся на виявлення якоюсь мірою вже власної національної волі, то це для тодішньої дійсності майже чудо сталося у висліді впливу невеличкого розміром збірника поезій, Шевченкового "Кобзаря". Не припадок вже, а своєрідна логічна закономірність криється в тому, що в час найбільшого підйому в Україні, коли наш народ став на шлях власного державного будівництва, то святою пісню для народних мас, їхнім "національним гимном" був "Заповіт" Шевченка, слова якого заплали глибоко в народну душу і її відродили.

Це спогадки сучасників ми знаємо, який вплив мали окремі поезії Шевченка на формування світоглядів осіб з його оточення і як вони розбуджували національну свідомість. Про те, який був стан в Україні в час, коли жив і творив Шевченко, ми можемо бачити з його ж таки творів, з його слів, коли він писав, що

І не в однім селі,
А скрізь на славній
Україні
Людей у ярма запрягли
Пани лукаві... Гинуть!
Гинуть!
У ярма лицарські сини,
А препогані пани

Жидом, братам своїм
хорошим,
Останні продають штани,
Погано дуже, страшно
погано!
В оцій пустині пропадуть,
А це погане на Українній
Дивитись, плакати —
і мовчать!

Такою була дійсність в імперії, де — од молдаванина до фіна на всіх землях все мовчить, бо благоденствує". У цій дійсності залучало слово Шевченка, який закликав своїх земляків схамінутися, бути людьми, відірватися давню славу й волю України і не питати та не шукати у чужому краю "того, що немає і на небі, а не тільки на чужому полі". А вже до глибини душі мусів потрапити сумлінням народу заклик:

Кайдани порвіть
І вразом злою кров'ю
Волю окропіте!

Ось що свідчив Микола Костомаров про враження від політичних віршів Шевченка 40-х років.

(Продовження буде)

БЕРЕЗЕНЬ

Спитала мене подруга з часів нашої спільної молодості: — Чи тебе теж пригнічує важка цього річниця з н а? Бо я вже не можу дочекатися весни! Надовкучили до живого люти морози, пронизливі вітри, снігові буревії, непроходні хмарні дороги! І це все перемішані із нагнітими та несподіваними змінами від снігу до дощу і знову снігу! — Марійка відхнула. — Чи зазриміш, як несподівано та прикра погода діє на людей? Коли погода дошкучує, у людей теж погані настрої, вони теж стають похмурими, прикримі у співжитті, дошкучують одні одних. А коли приїде трохи погідніший день, люди теж стають бадьорішими і привітнішими. — Не перечу, Марійко. Люди є частиною природи і вона німоже відбивається на їхніх почуваннях. Та не турбуйся. Уже березень, а це означає... Початок календарної весни — переміна мислення. — Шкода тільки, що календарна весна часто не йде зі справжньою! Інколи в березні це випадково сніг по коліна, а вітер пече вогнем. Коли ми були молоді, більше загартовані й відпорні, то це було пів біди. А тепер... — Не будь песимісткою, Марійко! Березень — це не тільки початок календарної весни. Це теж переломний місяць, який означає надію. Надію, що весна таки прийде. Подумай, що вартувало б наше життя, коли б нам відібрати всьому надію на краще? — Обличчя Марійки стало вдумливе і по хвилині вона тихо проказала: — Якоже мені у неволі жити без надії? Навчіть мене, добрі люди, а то одурію! — Так сказав наш Пророк і найбільший поет Тарас Шевченко. Він страждав у неволі, а ми тут живемо вільно та ще й у достатках, проте кожен життя, позбавлене надії на краще, стає невеселим. — Пі обличчя вільно просякнулося. — Добре, що ти сказала це милозвучне слово "березень". Не тільки тому, що змалку дуже любило чудові берези, які так само, як люди, очікують весни. Це слово "березень" наводить багато думок і споминів. — Будь обережна зі "споминами", — закартувала я, дехто каже, що наше покоління припадає надто багато уваги споминам, а нам треба йти вперед, не оглядаючись назад. — Ні, — похитнула рішучо головою. — Так само, як життя без надії стає безвартісним, так же само без споминів воно було б безмежно вбоге. Без згадок про пережите, воно наче зависло б у порожні! А втім — хіба майбутнього не буде після досвіді минулого? — Я за ніякі скарги не визнаюся б моїм споминам, — продовжувала Марійка, — бо вони — з мій великий духовний скарб! Вони підносять мене на дусі, вони додають мені сили, коли закартають сумніви. Підсвідомо бачи-

мо нинішній день крізь призму вчорашнього. Можливо порівняємо, що ми робили краще, а що гірше, але жодного Шевченківського свята бачу крізь ясну далечинку колишніх святкувань у молодості.

... І враз я теж побачила те, що моя подруга. Місяць березень у гімназійних часах. У княжому городі Перемишлі, якого горда слава слагала у сиву давнину української княжої державності. Із залишків замку на горі вив особливий вітер, який дарував дивну силу. Не чужий, зоряний, від якого кожен серце. Наш, рідний, весняний. Цей сам вітер, що колись окрилював відважних князів-дружинників, які обороняли волю і честь своєї батьківщини. Старі могутні дерева на Замковій горі щовесні відновлялися пишною зеленню, наче хотіли б сказати людям, що дух національної свідомості не зміг загинути, що по кожній важкій зимі, він оживав знову. І здавалося, що пісня про нескореність шепотіть теж води срібленим осям, які теж проривалися з під льодових оков. А згорі сонце товаришило цій пісні про відродження. І молоді серця гімназисток вдарили ритмом березневих днів, днів, що величали пам'ять Тараса Шевченка.

— Пам'яташ, — чує голос Марійки, як ми вранці хотіли пісні до його слів, ми робили цього "для годиться", щоб одержати описки за добре виконання! О, ні! Ми співали для Поета із відчуженості за те, що він нам дарував! За те, що вказав нам дорогу, якою мусимо йти, щоб дійти до мети. Його "Заповіт" був для нас тим, чим є молитва для віруючих. З трудом опановувала слози зворушення, коли співали: "І мене в сім'ї великій, сім'ї вільній новій, Не забудьте помянути незлим, тихим словом!"

— Ти розумієш, яка глибина у думці "сім'я вільна, нова"? Це ж переможний фінал змагань за волю і державність, це ультиват, який мусимо осмагнути! І не якими сподіваннями на чийсь "ласку", а просто, так як приказав Поет: "Похваліть та вставайте, кайдани порвіть І вразом злою кров'ю волю окропіте". — Це не поетичний зворот, це вимога. Кожний твистамент повинен бути сповнений. Ти віриш в це? — Вірю. Кожний, хто є справжнім українцем, мусить в це вірити. Коли б знала ця віра, усі попередні змагання пішли б надаремно. А цього ніколи не може бути. Хоч як важко було і далі є важко, українському народу не можна ворогам стерти з обличчя землі! Нас нищать, нас переслідують, нас залякують, нас огоражують, навіть інколи обезцілюють, але ми є і будемо!

— Що дає тобі ця певність? — тихо спитала Марійка.

— Реальні факти й докази, що в нашому народі є особлива живуча сила, якої тільки боїться і найбільш жорстокі переслідувачі! Як сказав Поет: "Не скус душі живої і слова живого, не понесе слави Бога, великого Бога".

— Промінь березневого сонця роз'яснив обличчя, наче б підтверджував що правду ка-

вистися на неї (Ганну. — Л. М.)... Вона усміхнулася і глянула на нього привітно і поміж ними почалася німа розмова очей. Він був веселий і балакучий, вона мовчазна і уважна лише до нього одного... Про цей "баль" в далекім холоднім засланні писав Тарас Шевченко, і досі чарує людські душі? Чи це й досі дивується все на стан гучний? Свято мов! Сидне свято! — Над віршем "немає гірше, ніж в неволі..." стоять лише дві літери — Г. З.

С також невелика записка (Закінчення на стор. 3-4)

данніми про його пересування, роботу і творчі наміри, але в цей же час — період найбільш "таємничий" і не досліджений з погляду особистості його біографії.

І тут підкреслює Шагіня, що, власне в ці роки Шевченко і пережив справжню свою, єдину, велику любов, до якої все раніше пережите служило немов прелюдією, а все пізніше — немов би логічним її наслідком". В "літньому періоді" ми і знаємо Теодосію Кошиць, гарчеську попіну, з якою Шевченко мав намір одружитися; татарську дівчину надзвичайної краси Забаржиду, що товаришила поетові в Оренбурзі; Агату Ускову, гарну і молоду, яку з товариства, дружини коменданта форту; молодого артиста Катю Пушнову; кріпацьку дівчину Харитю, яка служила в Шевченковому двоюрідного брата Варфоломія; Амалию Клобнер — німкеню, яка, здається, була тією "Пашею", що відвідувала Шевченка в його майстерні 15 років раніше, і нарешті Лікеру Полумасівну — останній об'єкт плянів Шевченка одружитися,

які ніколи не здійснилися. Всі йому подобалися, і декого з них він любив. Між ними була одна — княжна Варвара Рєпніна, яка любила Шевченка, але її почуття ніколи не були взаємними: Шевченко глибоко поважав її, цінив її кохання до нього, дорожив її дружбою, але до якої все раніше пережите служило немов прелюдією, а все пізніше — немов би логічним її наслідком". В "літньому періоді" ми і знаємо Теодосію Кошиць, гарчеську попіну, з якою Шевченко мав намір одружитися; татарську дівчину надзвичайної краси Забаржиду, що товаришила поетові в Оренбурзі; Агату Ускову, гарну і молоду, яку з товариства, дружини коменданта форту; молодого артиста Катю Пушнову; кріпацьку дівчину Харитю, яка служила в Шевченковому двоюрідного брата Варфоломія; Амалию Клобнер — німкеню, яка, здається, була тією "Пашею", що відвідувала Шевченка в його майстерні 15 років раніше, і нарешті Лікеру Полумасівну — останній об'єкт плянів Шевченка одружитися,

І батько й мати не пускали,
Казали: — В гору не залазь,
Та ні, за князя. От і князь!
От і нишаві тепер, княгине!

Не був "князем" Б чоловік, Платон Закревський, але був найстаршим в роді, а також його прабаб-ка Ганна Розумовська була рідною тіткою матері княж-ни Варвари Рєпніної — та-кож Варвари, з дому Розу-

мовської. Закревському було тоді 42 роки, був він у відставці в ранзі полковника, 4 роки вже жонатий з Ганною Заславською, сам багатий полтавський поміщик, нащадок роду гетьм. Розумовського. "Майже так постійно, пише Шагіня, як тема дорожжів її дружбою, але до якої все раніше пережите служило немов прелюдією, а все пізніше — немов би логічним її наслідком". В "літньому періоді" ми і знаємо Теодосію Кошиць, гарчеську попіну, з якою Шевченко мав намір одружитися; татарську дівчину надзвичайної краси Забаржиду, що товаришила поетові в Оренбурзі; Агату Ускову, гарну і молоду, яку з товариства, дружини коменданта форту; молодого артиста Катю Пушнову; кріпацьку дівчину Харитю, яка служила в Шевченковому двоюрідного брата Варфоломія; Амалию Клобнер — німкеню, яка, здається, була тією "Пашею", що відвідувала Шевченка в його майстерні 15 років раніше, і нарешті Лікеру Полумасівну — останній об'єкт плянів Шевченка одружитися,

КОНГРЕСОВІ ВІСТІ

орган Українського
Конгресового Комітету
Америки

РІК XII

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ, 1976

Ч. 7-8

1976 І МІ

У цьому 1976-му році будуть у З'єднаних Штатах події, які або безпосередньо стосуються нас, мешканців цієї країни, або посередньо, але також близько. Впродовж цього року йтиме

СВЯТКУВАННЯ 200-РІЧЧЯ ЗСА І 100-РІЧЧЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ.

Якщо були ще в деякого сумніви щодо доцільності такої активної участі у цих святкуваннях, то вони, після з'ясування проблеми у пресі й на преріних зібраннях, напевне минули. Величезна більшість українських людей в З'єднаних Штатах — це громадяни цієї країни, з усіма правами й обов'язками. „Праведний закон Вашингтона“, що про нього мріяв для України Шевченко, дозволяє нам дивитись на політику американського Уряду під кутом не тільки американського, але й українського інтересу і тому вільно нам критикувати Уряд та старатися впливати на нього, коли деякі його дії — особливо його закордонна політика — не сприяє інтересам України та визволенню американського народу. Але, щоб мати пошану від загальноамериканського народу тамати вплив в американському суспільстві і в своїх зверненнях до Уряду — мусимо бути активними не тільки на вузькому українському терені, але й у цілому американському суспільстві. УККА, як керівна й репрезентативна установа українців в Америці, завжди був проти плекання геттоїзму. Сприяючи та активно співдіючи у зберіганні українських національно-політичних ідеалів — УККА дав теж почин до створення Українського Крайового Комітету для відзначення згаданих вище ювілеїв у цьому 1976 році. Реальний висновок — наша участь у цих ювілейних святкуваннях мусить бути якнайчисленніша, якнайкраща, якнайпозитивніша.

Другою подією, яка відбудеться у цьому році в ЗСА й охоплюватиме всіх американських громадян, це

ВИБОРИ НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА, ЦІЛОЇ ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ТА ЧАСТИНИ СЕНАТУ, ЧАСТИНИ ГУБЕРНАТОРІВ І ІНШИХ ОСІБ ДЕРЖАВНОГО АПАРАТУ.

У відношенні до загальноамериканських виборів теж не має застосування гасло „моя хата скраю“, бо від результату таких виборів у великій мірі залежить не тільки наша буденна доля (справи економічного стану, шкільництва, внутрішньої безпеки і т.д.), але й доля України, — бо ж Америка є найбільшою міжнародною потугою та глобальним засагом зацікавлення й глобальними обов'язками. Українців в Америці завжди обов'язувала засада — „на другому місці стоїть питання, хто на кого голосувати“, на першому — брати взагалі участь у голосуванні. Кожен із нас голосує, як диктує йому його політичний світогляд, як просто — симпатія до даного кандидата. З погляду інтересів України — не важливо, чи кандидат є республіканцем, чи демократом, важливе те, чи він знає правду про Схід Європу, чи він знає правду про існуючий в СРСР режим і чи він є прихильником ідеї визволення пограбованих Москвою народів.

Третьою подією у цьому році, яка повинна сколихнути українською громадою, це — 9-10 жовтня

XII КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ.

Властиво, основна проблематика цього Конгресу та сама, що була й за давніших Конгресів, тільки підхід учасників був різний. На першому місці стоїть ситуація в Україні і наш духовий зв'язок із нею. Це треба зазначити відповідно доповіді, заявами у дискусії і резолюціями бо, зрештою, наш вплив на розвиток подій в Україні та цілому СРСР в найкращому випадку — мінімальний. Одним з найкращих виявів нашого духового зв'язку з українським народом на рідній землі — виконання його бажання, яким є — єдність вільної української громади. Тому XII Конгрес повинен заманіфестувати єдиний фронт українських чоловіків і жінок в З'єднаних Штатах, зорганізованих у системі УККА. Поза цією системою є також люди чесні, патріоти, державники. Але чому вони мають бути „поза“, а не в „середні“, — чому вони мусять критикувати те, що їм в УККА не подобається, ззовні, а не всередині? Двері до УККА відчинені і коли тільки опозиція, згуртована в Асоціації, зголосить приступлення до УККА — її негайно туди прийняли б, без ніяких додаткових заяв, без ніяких зайвих формул.

XII Конгрес повинен бути так підготований, щоб він ішов гладко і складно. Щоби не було зайвого балакунства та зате щоби ділово вирішувати всі ділові справи. Треба зокрема подбати, щоби була численно репрезентована українська молодь, яка не любить пустої фрази, зате прагне ділової праці. Як треба зорганізувати XII Конгрес — буде про це ще мова в пресі і добре було б почути тут голос різних громадян.

Дім УККА

Перенесення центральної канцелярії УККА до закупленої власного дому ч. 203 при 2-й Євено в Нью-Йорку не могло — на жаль — відбутися в пераісно наміченому терміні, бо ще не закінчено ремонту того дому, з пристосуванням його до його нового призначення та з відновлення фасади, щоб той дім мав пристойний вигляд також ззовні. Підприємство, який зобов'язався був перевести ремонт до 10 лютого

Сила ідеї

У цьому 1976-му році з величезною роковинною проголошення 4-им Універсалом Української Народної Республіки відбулося це хвилююче і ще величавіше, як у минулому році. Хоча це вже 58 років від 22 січня 1918 року і 57 років від Акту злуки всіх українських земель, то без уваги на таку дову відстань часу — в усіх містах вільного світу, зокрема та особливо в З'єднаних Штатах, де тільки існують громади українських поселенців — відбулися урочисті концерти-академії, ці спеціальні бенкети. Що більше, у цьому році позначилася куди більша участь найвідоміших осіб американського політичного світу у цих українських святкуваннях. Всупереч сумнівам деякого з поперед нас, що в добі „деденту“ Президент не захоче маніфестувати свою прихильність „буржуазним націоналістам“, які плекають ідею української національної державності та зв'язують ідеал української державності за свою політичну програму, всупереч тим сумнівам Президент проголосив окреме Звернення-Захлик у зв'язку з цією подією і цими роковинами. Губернатор штату Нью-Джерсі особисто прибув на український ювілейний бенкет до Кліфтона й виголосив знадвичайно прихильну українцям промову. Вперше в Америці сенатор штату Нью-Йорк сам перейняв ініціативу влаштувати

Новорічна зустріч в Головні Канцелярії УККА

За щорічним звичаєм Головна канцелярія УККА у Нью-Йорку улаштує щорічну зустріч своїх працівників-службовців та вузького гурту найближчих співробітників і приятелів. Деякі запрошені особи виправдали свою несприятливість недоугою. Невеличка — найбільша в теперішньому приміщенні Головної канцелярії — кімната змогло поставити стіл, за яким могли б засісти тільки кілька осіб, хай 20 осіб. Характер таких зустрічей — неформальний, наче родинний. Подасмо нижче світліни з такої зустрічі, яка відбулася 14 січня ц.р. себто під Новий Рік за старим стилем.

Сидять від ліва до права: Мистець М.Х. Мороз, Б.С. Чортиська, Юліан Ревай, головний касир мгр Уляна Дячук, виконавчий директор І. Базарко, виконавчий заступник президента УККА Н. Лисогір. Стоять: адв. О. Германюк, д-р Р. Клофас, д-р В. Душиник, інж. А. Осадца, Марія Жук, М. Вацків, Гали Гіряк, голова Контрольної Комісії І. Винник, Е. Лудський.

З НАГОДИ НОВОГО РОКУ НА НАРОДНІ ЦІЛІ

Микола Бойчук, власник Holiday Inn, US Route 22, Somerville, New Jersey пожертвував під час Новорічної зустрічі в цьому готелі \$540.00 на цілі слідуєчих установ і організацій:

Український Конгресовий Комітет Америки (УНФонд) —	\$100.00
Світовий Конгрес Вільних Українців —	100.00
Союз Українок Америки (стипендіальний фонд) —	150.00
Спортове Товариство „Чорноморська Січ“, Ньюарк —	50.00
ООЧСУ, відділ Нью-Бронкс —	100.00
Наукове Товариство ім. Шевченка —	20.00
Український Студентський Клуб (Раттер) —	20.00

Прикладна чертвенність стала в пана Бойчука своєрідною традицією. Він щедро рукою підтримує працю церковних і громадських установ і організацій. Від кількох літ він вкладає \$100.00 національного датку річно. Так пан Микола Бойчук, скромна людина, виявляє свій патріотизм.

Василь Василь

Організація організацій

У дискусіях, що ведуться у зв'язку з недалеким 12-им Конгресом українців в Америці раз-ураз говоряться про потребу реформи, про потребу внутрішньої консолідації, про „структуральні зміни“, про нові методи праці і т.д. Очевидно, ні одна установа й жодна організація у світі не може „стояти на місці“, коли світ іде вперед. Кожна установа й жодна організація мусить завжди змагатися до того, щоби діяти краще й доцільніше. Не треба вживатися у широку відкриті двері істини, що Український Конгресовий Комітет повинен стати більше атракційним для найширших кіл українського суспільства, щоби в його рядах було якнайчисленніше згуртоване молодше покоління, щоби у провіді Відділів УККА стояли поганові люди молодшого віку — вже не тільки середньої генерації, але й молодші за них, щоби кожна масова акція, ініційована й керована центральною УККА знаходила масову підтримку від молодечих організацій. Це все правди, щодо яких нічого сперечатися, бо вони всіма визнані.

Проте в отих дискусіях і розмовах на тему 12-го Конгресу й способів, як поправити, як поліпшити нашу центральну й керівну установу, якось забувається, що УККА — це передусім організація організацій. Це репрезентативна української спільноти в Америці перед американськими властями саме тому, що коли у дні 6-8 жовтня 1972 року відбувся XI Конгрес українців в Америці, то в ньому взяли участь представники 61-ї організації, поділені за своїм характером на 9 груп. Кого вони висилають на Конгрес і кого вони делегують до керівних органів — це їхнє „суверенне“ право. У розмові й дискусіях доводилося УККА забуватися, що „основні ніжки УККА були власне чотири братські Союзи. Згодом українські люди в Америці вимагали, щоби — із зміною відносин, яка прийшла в наслідок припливу сходу маси нової імміграції

УНФонд

Звідолення із збірки Національного Датку в 1975 р.

Повідомляємо всі свої складові Організації і Відділи УККА, про повний успіх збірки Національного Датку у минулому році.

В 1975 році зібрано 131,346.50 дол. На цю суму зложилися такі плати: Індивідуальні плати 114,349.50 Вкладки членських Орг. 16,952.00 дол. В нижче поданому виказі Відділів УККА, які завдяки своїм збірникам перевели збірки в терені, зібрали разом 108,720.00 дол. з місцевостей, які є поза обсягом дій УККА, вплинули індивідуальні плати до Головної канцелярії УККА разом на суму 22,626.50 дол.

Список Відділів УККА

ЯКІ В 1975 РОЦІ ЗІБРАЛИ НА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД \$100.00 І БІЛШЕ

ч. п.	Місцевість	Сума в 1974 р.	Сума в 1975 р.
1.	Філадельфія, Па.	\$11,335.00	\$12,000.00
2.	Нью-Йорк, Н.Я.		
	Метрополітальний Бруклін	9,376.00	8,569.00
		1,801.50	2,271.00
		11,177.50	10,840.00
		11,177.50	10,840.00
3.	Ньюарк-Ірвінгтон, Н.Дж.	4,390.00	8,728.00
4.	Чикаго, Іл.	5,720.00	5,687.00
5.	Південно-Східний Мічиген	5,470.00	5,193.00
6.	Рочестер, Н.Я.	2,377.00	3,872.00
7.	Бюффало, Н.Я.	5,090.00	3,770.00
8.	Джерзі Сіті, Н.Дж.	2,100.00	3,277.00
9.	Гартфорд, Конн.	3,142.00	3,096.00
10.	Сиракузи, Н.Я.	2,775.00	2,600.00
11.	Пассейк-Кліфтон, Н. Дж.	2,040.00	2,535.00
12.	Нью-Гейвен, Конн.	2,140.00	2,195.00
13.	Лорейн, Огайо	2,335.00	2,165.00
14.	Бостон, Масс.	1,565.00	2,005.00
15.	Клівленд, Огайо	1,800.00	1,912.00
16.	Нонкерс, Н.Я.	860.00	1,870.00
17.	Янгстаун, Огайо	1,700.00	1,815.00
18.	Елізабет, Н. Дж.	1,592.00	870.00
19.	Стейт Флориди	670.00	1,592.00
20.	Вашингтон, Д. К.	1,260.00	1,575.00
21.	Міннеаполіс, — Ст. Пол, Мінн.	690.00	1,505.00
22.	Балтимор, Мд.	1,115.00	1,475.00
23.	Нью-Брансвік-Банд Брук, Н.Дж.	1,433.00	1,385.00
24.	Честер, Па.	835.00	1,373.00
25.	Західна Пенсильванія: Пітсбург, Алікаппа, Ембрідж, Карнегі	1,218.00	1,301.00
26.	Мілвокі, Віск.	1,185.00	1,260.00
27.	Стейт Каліфорнія	556.00	1,214.00
28.	Ютика, Н. Я.	1,125.00	1,177.00
29.	Віпани, Морис Кав'яті, Н. Дж.	1,100.00	1,135.00
30.	Бріджпорт, Конн.	1,000.00	1,115.00
31.	Вілліамсбург, Конн.	1,100.00	1,090.00

Активізація української професури

При вичислюванні здобутків, що їх досягнули нові, прибулі до цієї країни після Другої світової війни українські люди, на одному з найперших місць краєстусів ствердження: масовий наплив української молоді до високих шкіл, збільшення рядів українських професіоналів та — між ними — щораз збільшуваний ряд українських викладачів і професорів в американських вищих школах. Відомо, що з посеред поверх 1,000 американських вищих шкіл — не всі стоять на однаковому високому рівні. Відомо теж, що не можна вимагати від усіх наших людей, які посвятили себе науці, щоб кожний із них в короткому часі своїми науковими досягненнями звертав на себе увагу американського наукового світу і здобував відповідні високі становища. Проте, на наших очах йдуть вже поважні зміни, корисні зміни. Коли спершу відчувалося, що серед кількох українських викладачів в американських вищих школах існує деяка непевність, чи навіть заляканість і неспіввідношення, коли спершу тільки дуже мало наших науковців-викладачів на різних ступенях університетської кар'єри користувалися у своїх працях українською тематикою і рідко висували явну під українським іменем, то тепер це явище зникає, змінюється на краще. Українські професори стають щораз активнішим елементом в американському науковому світі. А що наука й суспільне життя, зокрема наука й політика тісно пов'язані, то й українські науковці стають щораз активнішим чинником у ширенні української правди в американському науковому й широкому громадському світі.

З останніх днів: у Сейнт-Джозеф коледжі у Філадельфії відбулася 15 лютого ц.

Деякі з них є навіть організаторами наукових конференцій у рамках тих ювілейних, присвячених українській проблематиці.

Коли пригадати, що після Першої світової війни й революції в Росії прибули до ЗСА численні російські професори, які своїми творами і всією своєю діяльністю вплинули на світогляд керівних державних кіл Америки та її широких кіл суспільства, що дивилися на Схід Європи, як на однасті „Рашіа“ із повним нехтуванням української політичної проблеми, то тепер бачимо вже у цьому відношенні поважну зміну. І вона буде тим більшою, чим активнішим буде українська професура.

Принципове державницьке „вірую“ УККА

Екзекутивна УККА проголосила в усіх українських часописах у ЗСА заклики-повідомлення у зв'язку з 58-ми роковинами проголошення 4-го Універсалу Української Центральної Ради. Заклик короткий — у 4-ох точках, в яких:

- 1) проголошувалося, що роковини української державності є „всенародним святом“, які збергатимуться як свято;
- 2) поручалося не урядувати 22 січня в українських установах;
- 3) поручалося висвітлити на українських установах український прапор, і
- 4) закливалось до урочистого відзначення цих роковин з призначенням прибутків від отих святкувань на Фонд оборони прав людини в Україні.

У тому короткому заклику-зверненні Екзекутиви УККА найкраще з'ясовано принципове політичне „крredo“ цієї нашої найвищої організації-організації в Америці. Людяність супроти законів цієї країни — річ самозрозуміла, як самозрозуміла конституційне право (обов'язок) критикувати ті ходи американського Уряду, які — за нашою думкою — скріплюють ворога Америки, України і всього вільного людства.

Вшанування померлих колишніх працівників

З ініціативи та заходами першого директора Головної канцелярії УККА Юліана Ревая відбувся в неділю 29-го лютого ц.р. в Українському Інституті Америки окремий вечір, присвячений пам'яті колишніх працівників Головної Канцелярії УККА: М. Вацків, Г. Гіряк, голова Контрольної Комісії І. Винник, Е. Лудський.

32.	Трой, Н. Я.	910.00	1,075.00
33.	Стейт Каролайна	1,100.00	1,040.00
34.	Трентон, Н. Дж.	800.00	910.00
35.	Кентон, Огайо	550.00	860.00
36.	Обора, Н. Я.	703.00	822.00
37.	Вінгетон, Н. Я.	535.00	805.00
38.	Детройт Метрополітальний	606.00	753.00
39.	Вотераліт, Н. Я.	655.00	680.00
40.	Омага, Небраска	—	680.00
41.	Амстердам, Н. Я.	619.00	597.00
42.	Норв'як, Конн.	555.00	585.00
43.	Коговз, Н. Я.	580.00	515.00
44.	Елмайра, Н. Я.	435.00	515.00
45.	Гемпстед, Н. Я.	895.00	465.00
46.	Геммонд, Інд.	450.00	450.00
47.	Менвіл-Сомерсайд і окол., Н. Дж.	355.00	435.00
48.	Фенікс, Арізона	—	430.00
49.	Кергонсон, Н. Я.	361.00	425.00
50.	Гюстон, Техас	485.00	425.00
51.	Редінг, Па.	300.00	415.00
52.	Картерет, Н. Дж.	—	411.00
53.	Колчестер, Конн.	455.00	405.00
54.	Алленстаун, Па.	510.00	392.00
55.	Вілліамсбург, Дел.	—	385.00
56.	Скретон, Па.	—	350.00
57.	Акрон, Огайо	—	215.00
58.	Комден, Н. Дж.	—	200.00
59.	Стейт Норт Дакота	300.00	165.00

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНГРЕС ПРО ДЕНЬ 22 СІЧНЯ

Відзначення 22 січня роковин проголошення 4-го Універсалу — стало вже щорічною традицією в американському Конгресі. У цьому році молитву відчитав 29 січня д-р. Владислав Константинович, спікер УПЦ з Чикаго, а промови з закликом найвищої симпатії для українських виступили змагалися виступили знову численні конгресмени. Зокрема конгресмени Френк Дервінські, Ф. Дануціо, Флад, відомі з своїх прихильних для українців поглядів, виступили з промовою з тавруванням політики „детанту“, як шкідливої для волі поприлюдних Москвою народів, але також шкідливої для Америки, яка тією політикою насправді скріплює свого смертельного ворога.

Ресетр деяких місцевостей в ЗСА, де відбулося святкування Січневих Роковин

Асторія, Н.І. — Заходом Церковної Ради церкви св. Хреста — концерт-академія в аудиторії Брант-гайскулу 22 лютого ц.р. Головний промовець — Едвард Попель із Скрантона.

Байон, Н.Дж. — 21 січня посадились Денніс П. Колліс підписав декларацію про Український День. 25 січня — концерт-академія, що її відкрив Зіновій Сірий, ООЧСУ. Святочна промова — о. Євген Новицький.

Балтимор, Мд. — 25-го січня — святочний бенкет, яким проводив і виступав промовою новопризначений асистент Президента для справ етнічних груп, д-р Мйрон Куропас.

Бріджпорт, Конн. — Заходами УККА, головою якого є інж. Михайло Стахів, посадились міста І. С. Мандані підписав прокламацію Українського Дня. Численну українську делегацію на тій церемонії очолював інж. М. Стахів. Він відкрив теж святочну академію, яка відбулася 25 січня. Головним промовцем був екз. директор УККА мгр Іван Базарко. Прокламацію про Український День на 22 січня підписав теж губернатор штату Коннектикут Алла Грассо у приватності голів Відділів УККА у тому штаті.

Вашингтон, Д.К. — Уперше в історії на Капітолії, в будинку Сема Рейбура, відбулася церемонія у честь роковин української державності. Комітет очолював голова місцевого Відділу УККА полк. В. Рибак. Свято складалося з мистецької частини і бенкету. Промовляли конгресмени Едмунд Дервінські і Крістофер Дадд, з української сторони екзекутивний віцепрезидент УККА Іосиф Лисогір і д-р Маруся Бек. Майстер церемонії Юрій Нестерчук. У делегації від УККА були м.ін. екзекутивний директор мгр Іван Базарко, касир мгр Уляна Дячук і д-р В. Душник, д-р П. Гой — член П.Ради. С. Попель — К.Ком.

Джерзі Сіті, Н.Дж. — 25 січня концерт-академія. Відкрив голова місцевого Відділу УККА, організатор імпрези, д-р Євген Котик, промовець ред. І. Кедрич. Посадились міста д-р Пол Джордані проголосив Український День з вивішенням українського прапору на Міській Управі. Байон, Месс. — Святкування організували й провели голова Відділу УККА інж. Конрад Гусак та референт зовнішніх зв'язків Орест Шудлик.

Бюффало, Н.І. — 22 січня прокламація Українського Дня посадились Стенлі Маковским та головою повіту Ірі Едвардом Рігеном. Мистецьку частину й бенкет відкрив голова Відділу УККА Василь Шаравя. Гарфторд, Конн. — Посадились Д. Атансон і губернатор Елла Грассо проголосили 22 січня Українським Днем. Організацією займався Відділ УККА, голова д-р О. Теслюк.

Гемстед, Н.І. — 1-го лютого відбулося святкування в залі Українського католицького парохіального центру. Заходами Відділу УККА, голова ада. В. Атлас, отримав прокламацію Українського Дня з вивішенням прапору на Міській Управі. Елізабет, Н.Дж. — Посадились Т. Дани проголосив Український День і вивісив український прапор. Українську делегацію очолював голова Відділу УККА, інж. М. Пінковський.

Ембридж, Па. — 1-го лютого відбулося заходами Відділу УККА, голова А. Накончук, святкування в аудиторії української католицької школи. Промовець: д-р Маруся Бек. Іонкерс, Н.І. — 8 лютого ц.р. відбулося святкування заходами Відділу УККА, голова Лев Кокодинський. Промовець — інж. Михайло Бурчак.

Клівленд, Огайо. — 1-го лютого — концерт-академія, організована Громадським Комітетом, Відділом УККА, голова — мгр Василь Ліщинський. Промовець — о. прот. Ф. Коваленко. В часі академії передано Шевченківську грамоту сенаторові Робертові Тейтлові, мол., який виступив патріотичну промову. Грамоту передав Екс. Заст. през. УККА І. Лисогір.

Кліфтон, Н.Дж. — Вперше в історії побули на бенкет 17 січня ц.р. з нагоди роковин української державності губернатор штату Нью Джерзі Брендан Вірні і посадились троєх мого штату, як теж члени Міської Управи і стейтвоту асамблеї. Бенкет відкрив голова Відділу УККА Северин Паладович. Екзекутиву УККА репрезентував екзекутивний віцепрезидент Іосиф Лисогір і касир пані Уляна Дячук.

Мейплвуд, Н.Дж. — 22 січня проголосив Український День та вивісив український прапор на Міській Управі посадились Роберт Грессмір. 200-членну українську делегацію очолював голова Відділу УККА з Ньюарку мгр Ярослав Рак.

Міннеаполіс, Мінн. — Заходами Відділу УККА — голова пані М. Мендига, секретар інж. Валентина Ермоленко — проголосили губернатор штату Міннесота Вуденд Андерсон та посадились міст Міннеаполісу Чарльс Стенвіг і Ст. Полу Лоренс Коген. Урочиста академія відбулася 25 січня, яку відкриває голова Відділу УККА мгр Люба Мендига.

Ньюарк, Н.Дж. — Заходами Відділу УККА, посадились К. Гісон проголосив 22 січня Український День та вивісив український прапор. Українську делегацію очолював Б. Дадківський.

Нью Гейвен, Конн. — Заходами Відділу УККА, голова д-р М. Снігурович, посадились Френк Лоба і губернатор Елла Грассо проголосили Український День. 24-го січня відбулися бенкет і бал, що їх відкрив д-р М. Снігурович.

Нью Йорк, Н.І. — 22 січня в імені посадились Абрагама Біма проголосив Український День з вивішенням українського прапору амбасадор А. Білд Дюк. 50-членну українську делегацію очолював голова Комітету об'єднаних організацій Нью Йорку, Відділ УККА, ада. Роман Гуглевич. О. д-р В. Галіч, парох церкви св. Юра, виступив патріотичну промову. 25-го січня концерт-академія, головний промовець: Аскольд Лозинський, англомовний майстер церемонії ада. Ю. Волінець.

Олбانی, Н.І. — Вперше в історії ініціатором святкування 22-го січня в капітолі штату Нью Йорк був стейтвот сенатор Едвін Мейсон. Поруч із ним промову виступила голова республіканської більшості в сенаті В. Андерсон, Прокламацію Українського Дня схвалено одностайно на засіданні Сенату під головуванням віце-

У Шамоніні, Па., започатковано зведення 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського поселення

21-22 лютого ц.р. відбувся у Шамоніні, Па., фестиваль української пісні і танку, який насправді був започат-

200 річчя ЗСА

куванням українцями їхньої участі у зведенні 100-літнього ювілею ЗСА та 100-річчю ювілею українського поселення в цій країні. Фестиваль був організований Українським Народним Союзом, який не лише виводить свій родовід з тієї місцевості, серця вугільного басейну. Окремий програмовий Комітет очолював Геррі Валлік, Окружний Комітет — Тимко Бутрий. Відкриває фестиваль відспіванням трьох гимнів уродженка Шамоніну, оперна співачка Марія Лисогір, яка теж була виконавцем сольних точок концерту, аккомпаніатором був піаніст Тома Гриньків, уроджен-

ець недалекого Вілко-Беррі. Пані Марія Лисогір і оперний співак Андрій Добрянський відспівали також дует. Виступи бандуристів, танцювальні і хорів виводили концертну частину. Між прийнятих були головний президент УНСОЮ, він — же екзекутивний віцепрезидент УККА Іосиф Лисогір, заступник гол. президента ада. Іван Фліс, головний секретар Володимир Сохан, головний касир мгр Уляна Дячук, голова рада Анна Гарас і багато інших діячів і діячок українського й американського суспільства, які прибули до Шамоніну або довгими валками автомобілів, або автобусами. Фестиваль був першим українським показом, який скарб українців акценти своїм народним мистецтвом в загально-американському співочу, музичну й танцювальну культуру.

У громадах

З ВІДІЛІВ УККА

На 21 лютого ц.р. скликав Надзвичайні Загальні Збори одного з найважливіших і найбільш розгалужених, а саме Комітету об'єднаних американських — українських організацій Великого Нью Йорку. Загальні Збори того Відділу УККА в Нью Йорку, які відбулися 7-го грудня минулого року, не могли вибрати нової Управи й тому вони обмежились до вибору Номінаційної Комісії, яка власне тепер скликає ті Надзвичайні збори.

До нової Управи ввійшли голова — відомий громадський політичний діяч, член Політичної Ради УККА, Вол. Савчак, а членами Управи стали: мгр Іван Базарко — перший заступник голови, інж. Юрій Гочаренко — другий, ада. Юрій Волінець і пані Ірина Куровиця — чергові заступники, ада. О. Германюк і пані Розалія Полчі — секретарі, мгр Аскольд Лозинський — референт зовнішніх зв'язків, лейтенант Григорій Полчі — реф. зв'язків з місцевими чинниками, Я. Косовський — організаційний референт, М. Хоманчук — фінансовий референт, Степан Чума — імпрезовий, редактори В. Левенець, І. Дябога і Г. Смідак — пресові референти, д-р І. Соневський — реф. культури, Лев Пришляк і М. Коцка — референти збірки Народного Фонду, Марта Вороник і представник Осередку СУМА — реф. молоді, В. Магаль — господарський референт, інж. Т. Гряк — оформлення сцени і М. Юзів, Дарія Степанія, Леся Гой, Тимішків Шевчук, Микола Грицьковий, Іван Вітук, Іван Хома — члени Управи.

До Контрольної Комісії увійшли: мгр Іван Винник, д-р І. Фліс, Михайло Головей, Олена Гентіш і Іванка Венцаль, а до Товариського суду: д-р Іван Сервант, д-р Ірина Падок, інж. Л. Зелін і Степанія Салдан. На пропозицію пані Іванки Венцаль, уступаючого голову ада. Р. Гулевича обрано почесним головою Управи.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДІЛІВ УККА

Трой, Н.І. — 8-го лютого ц.р. відбулися 22-рі з черги Загальні Збори Відділу УККА, на яких обрано нову Управу у такому складі: Роман Гарисимюк — голова, Дмитро Харвот — заступник голови, — Василь Коцур — секретар, Ресел Коллод — скарбник та збірник УНФонду, Стефан Єдинак і Володимир Клим. Члени Управи — Василь Воднар — культурно-освітній референт, члени Управи — Іван Байлак (який проводив на Загальних Зборах), Іван Жебенський, Михайло Романішин, Ярослав Хорват і Микола Вобилляк (мол.). До Контрольної Комісії ввійшли Євген Наболатин, голова, та Микола Вобилляк і Стефан Коновальчук.

НОВА УПРАВА ВІДІЛІВ УККА У ВОТЕРВІЛІ, Н.І.

У Вотервілі, Н.І., відбулися 8 лютого ц.р. Загальні Збори тамошнього Відділу УККА, на яких перебрано Управу Відділу у такому складі: Ярослав Кушнір — голова, Іван Романішин — заступник голови, Андрій Полішук — секретар, Григорій Лыницький — скарбник. Збірником фонду є Василь Мокей, Контрольну Комісію: Василь Кошмар, Іван Мокей і Михайло Сента.

НОВА УПРАВА ВІДІЛІВ УККА В СІРАКЮЗАХ

В неділю, 22 лютого 1976 року, відбулися в Сіракузах, Н.І. загальні збори місцевого Відділу УККА, які-

губернатора Марії Крупчак. 300-членну українську делегацію очолював екзекутивний директор УККА мгр І. Базарко. Програмою проводив д-р В. Душник.

Омага, Небр. — Прокламацію Українського Дня підписали однаково посадились міста, як губернатор штату Небраска — заходами Відділу УККА під головуванням О. Продивуса. Святочна академія відбулася 24 січня ц.р., яку відкрив названий голова Відділу УККА, Крим то-го — на 6-му каналі телевізійної станції появилось обширне інтерв'ю з п.п. М. Голушником та І. Воробцем про значення 22-го січня для України, її державність і втрату її в наслідок совєтської агресії.

ТРЕНТОН, Н.Дж. — Заходами місцевого Відділу УККА — майор міста Артур Голланд проголосив „Український День“ 22 січня. Численну українську делегацію очолював голова Відділу УККА Андрій Галайда. 25 січня — урочиста академія, що її влаштував окремий Комітет під головуванням Бориса Качуровського. Виконавцями багатьох програм були майже виключно юнаки й дівчата з наших молодечих організацій.

„УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ УЧОРА І НИНІ“

Під таким гаслом відбулася 10 січня ц.р. в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку велика Громадська нарада з участю шістьох панельних доповідачів та двох модераторів. На початку наради д-р Антін Жуковський поінформував присутніх, що Екзекутива УККА покликана була до життя окрему Комісію під його, — д-ра А. Жуковського — провідом, для розгляду проблеми, як покращити працю централі всією системою УККА. Рішено скликати для цієї справи щиро Громадську нараду, яку підготувала Комісія у співпраці з Конференцією професійних організацій у складі: інж. Роман Галібей, мгр О. Стап Олесницький і мгр Віктор Семанішин.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Загальна характеристика конституційного підходу. Екзекутива й головна канцелярія УККА в найменшій мірі не втручалися до складу Комісії, яка організувала ту нараду. Делі панелісти самі назвали себе членами „так званої опозиції“ (д-р М. Данилюк), дехто з них належить до політичної групи, яка підтримує те опозиційну Асоціацію (д-р Р. Борковський). Також мгр А. Чорнодольський говорив про „опозицію“. Їхні виступи були критичні щодо „стабілізації“, під яким вони розуміють нинішню верхівку УККА, проте всі вони визнавали принципи — потреби збереження УККА, як централі українців в Америці, та потреби тільки покращення її вигляду, організаційного статусу і видаєності праці.

Нарада відбувалася у двох етапах. Першу частину становили панельні доповіді мгр І. Базарко, д-р М. Данилюк і д-р Р. Борковський, що їхні доповіді стояли під знаменом гасла „УККА в дії“. Модератором був інж. М. Кор-

чанський. Друга сесія, після короткої перерви на переклад, відбулася на тему „Структура УККА і вимоги життя“, з участю панельних доповідачів: проф. д-ра Петра Стерча, д-ра В. Дзеровича й мгра А. Чорнодольського, при чому модератором був ред. О. Пятлар.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

Після виступу панельних доповідачів їхні короткі доповіді — відбулася дискусія — на жаль — частинно вже у приватності тільки дуже нечисленних (нарада розпочалася о 4-й по полудні) осіб.

та не вимагати, щоб керівні органи діяли тільки на меншість — такого ніде не було. До затвердження доповіді, наприклад, щодо будівлі „парламентського диктаторства“ чи будівлі тенденції провладу УККА виминати неприпустимо для нього дискусії чи навіть недопустимо до неї. Такого ніколи не було, а коли в керівних органах УККА, що постали з останнього XI Конгресу, складалася більшість, яка в різних справах займає становище, з яким не погоджується меншість, то це ж явище, відоме в усіх найдемократичніших державах та всіх їхніх найдемократичніших установах. На доказ того, що провід УККА не ворожий публічній критиці, якщо вона конструктивна, та публічній дискусії над різними проектами дійсної чи уявної опозиції — „Конгресові Вісті“ друкують у широкій мережі доповіді також стик речників опозиції. Ми радо надрукуємо усі доповіді цілістю, але на це не дозволяють межі цих сторінок. Друкуючи широкі витяги екзекутивного директора УККА мгра І. Базарка та поруч — голоси критичні й опозиційні, можна буде дістати образ, у чому розбіжність думок. Цікавою була думка одного з дискусантів, що треба рахуватися перед усім з становищем більшості.

У нараді (в першій частині) брало участь 50 осіб. У дискусії взяли участь такі учасники: ред. І. Вільняський, Ст. Букшова, Павло Дорожницький, ред. Я. Гайлас, Дарія Степанія, д-р В. Савчак, д-р С. Ворон, мгр Я. Рак, М. Галі, М. Ласовська. Нарату закрила о год. 10 вечора д-р А. Жуковський, висловивши погляд, що подібні наради треба скликати ще для окремих ділянок життя громади й діяльності УККА.

Дехто з присутніх, що перед П. офіційним початком, висловлював бажання, щоб такі наради з 6-ма доповідачами скликавали на 10-ту годину перед пол. та закінчували о год. 4-й по полудні, а не розпочинали їх так пізно: люди мусять швидко вертатися з уяви на відносини на вулицях Нью Йорку, а громадяни з-поза Нью Йорку мусять рахуватися з комунікаційними можливостями.

УККА В ДІІ

„Об'єднання“ зликувало себе, як тільки постав „Український Конгресовий Комітет Америки“.

НАЙВАЖЛИВІШІ ДІІ УККА В ТРЬОХ ДИКАДАХ

Перше десятиліття: 1940-1950:

Найважливіші дії УККА в першій декаді його існування:

- Реактивізація УККА під час Другої світової війни (1944);
- Заснування „Українського Кварталіна“ (1944);
- Заснування Злушеного Українського Американського „Допомогового осередку“ (ЗУАДК) в 1944 році; осередок під „Делегати УККА на Конференції Об'єднаних Націй“ у Сан Франциско (Степан Шумейко, проф. Олександр А. Грабовський і Богдан Катамай);
- Делегат УККА на Міжнародній Конференції в 1946 р. в Парижі (Степан Шумейко);
- Акція УККА для створення Пан-Американської Української Конференції (ПАУК) в 1947 році;
- Заснування „Українського Юлентена“ в 1948 році;
- Кампанія за схвалення законодавства в справі допущення переміщених осіб („Дисплейд Персонс Акт“) в 1948 році;
- Кампанія за створення української секції при „Голосі Америки“;
- Встановлення Українського Народного Фонду (УНФ) в 1949 році.

Друге десятиліття: 1950-1960:

- Організація Канцелярії УККА та адміністративного персоналу; організація Відділів УККА в поодиноких осередках у 1950 році;
- Заходи УККА в справі ратифікації Конвенції народолюбства американським урядом (1951);
- Участь УККА в американських зусиллях психологічної війни; Місія УККА до Європи; Лев Е. Добрянський, Дмитро Галіч, Володимир Душник і Степан Я. Ярема (1952-1953);
- Свідчення членів УККА перед Комісією Керстена для розслідування комуністичної агенції, Вашингтон (1954);
- Участь представників УККА в американських політичних конвенціях; Демократична партія: Степан Я. Ярема, Володимир Душник і Іосиф Лисогір, та Республіканська партія: Лев Е. Добрянський, Дмитро Галіч, Михайло Пізанак, Іван Дукаський і Володимир Т. Дармопрій в 1952, 1956 і 1960 рр., (а також в 1964 і 1968);
- Щорічне відзначення річниць Української Державності в Американському Конгресі заходами УККА;
- Делегат УККА (Володимир Душник) на Підготовчий Конференції Світового Анти-Комуністичного Конгресу в Мексико Сіті, Мексико, в березні 1958 року;
- Свідчення представників УККА в Американському Конгресі (д-р Лев Е. Добрянський, проф. Роман Смаль-Стопський, і інші) (Злочини Хрущова, частина II) в 1959 році;
- Кампанія УККА в справі резолюції „Тисячі поневоленіх націй“, автором якої був Президент УККА д-р Лев Е. Добрянський і яку схвалив американський Конгрес 17-го липня 1959 року (Публічний Закон 86-90);
- Крайові протести, організовані УККА, проти відкриття Об'єднаних Націй Микитою Хрущовим в Нью Йорку в 1959 році.

Третє десятиліття: 1960-1970:

- Масові протести й демонстрації УККА проти других відділів М. С. Хрущова в Америці (1960);
- Заходами УККА американський уряд визнав терміни „Україна“ та „Український“ в офіційному перекладі населення в 3-днішній Стейтхат Америці;
- Ухвала американським Конгресом резолюції в справі побудови пам'ятника Тарасові Шевченку, 13-го вересня 1960 року, (Публічний закон 86-749), з ініціативи та заходами УККА;
- Заснування „Комітету для Побудови Пам'ятника Тарасу Шевченку“; астановлення „Шевченківських Нагород Воли“, які вручено визначним українським та американським діячам, включаючи багатьох Президентів Гаррі С. Трумана та Дваїта Д. Айзенхауера;

(Закінчення на стор. 3-4)

УККА В ДН

(Значення зі стор. 2-ої)

- Покладення вугільного каменя під пам'ятник Т. Шевченка у Вашингтоні, 21-го вересня 1963 року;
- Відкриття пам'ятника Т. Шевченкові дня 27-го червня 1964 року у Вашингтоні, в якому взяло участь понад 100,000 осіб і на якому виступив промовцем був кол. Президент Америки, Девід Е. Айсенавер;
- Резолюція УККА для підтримки Українського Католицького Патріархату (1964);
- Редактор видань УККА, В. Душник, був акредитований кореспондентом на Вселенському Соборі в Римі (1963 і 1964);
- УККА влаштував „Фестиваль Українського Танку й Музики на Світовій Виставі в Нью Йорку в 1964 і 1965 роках, під час програми в 1964 році відбувся також показ української історичної народної жіночої нощі; Шорічна участь Президента УККА д-ра Лева Е. Добрянського в конференції Анти-Комуністичної Ліги А-Здійснення Народів в Тайпеї, Манілі, Сеулі, Сайгоні та Бангкок;
- Активна участь УККА у Все-Американській Конференції для Поборювання Комунізму; Конференції Американців Середнього та Східно-Європейського походження (КАСЦ); в Американському Комітеті для Визволення Не-Російських Народів СССР;
- Великий вклад УККА у створення Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) та його Генерального Секретаріату, в листопаді 1967 року в Нью Йорку; членами Президії Генерального Секретаріату на 1970-1972 рр. є: Йосип Лисогір — президент; Іван М. Білинський — генеральний секретар; д-р Богдан Гнатюк — касир, д-р Матвій Стахів, члени Президії, Юліан Ревай і Архипенко Мстислав Скрипник — члени Секретаріату.
- Протест УККА проти арештів та засудів діячів української культури комуністичним режимом в Україні; участь представників УККА, д-ра Володимира Душника, в Міжнародній Конференції для Прав Людини, яку скликали Об'єднані Нації в квітні-травні 1968 року в Тегерані, Іран;
- УККА гаряче вітає Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого під час його тріумфальних відвідин у З'єднаних Штатах Америки в липні та серпні 1968 року;
- Протест УККА проти нового переслідування Архипенської Католицької Церкви, та арештування Архипенського Василя Величківського і багатьох священників в Україні в 1959 році;
- Аудієнція делегації УККА у Кардинала Максиміліана де Фюрстенберга, префекта Конгрегації для Східних Церков, у Філадельфії (6-го грудня 1969 року), яку вручено меморандум для Святішого Отця з проханням встановити Український Католицький Патріархат.

КОНГРЕС ТА СПРАВА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

„Четвертий Конгрес американських українців стверджує, що мимі існування правних рамок Української Держави, мимі її членства в Об'єднаних Державах, український народ на ділі знаходиться під окупаційною владою червоної Росії, яка систематично та планоно прямо до вищення українського народу, до зміни етнічного українського характеру України через виселення українців з України та заселення її чужинцями. Червона Росія планоно експлуатує багатства України, обирає її індустріальний потенціал; користь розбудови потужної імперії російського народу з молотом індустріальних потужностей у глибинній частині Росії. Український народ терпить брутальне релігійне переслідування, його культуру систематично винищується Москвою, його традиційний спосіб життя зникає. На українському народі Кремль поповняє злочин народобиства. Український народ не має в цій диктаторській системі ніякого впливу на вибір влади УСРРеспубліки“.

СТАНОВИЩЕ ЧЕТВЕРТОГО КОНГРЕСУ ДО УКРАЇНИ ПОЗА АМЕРИКОЮ

„Четвертий Конгрес американських українців вітає всі українські сили, що борються та терплять за визволення України, зокрема вітає УПА та її політичний провід. Американські українці клянуться голови перед жертвами чужинської окупації. Рівночасно Конгрес стверджує, що рішальні сили в українській визвольній боротьбі знаходяться на рідних землях. Вони в слуху хвилюють вирішальні остаточне визволення України та форму її державної влади“.

Четвертий Конгрес вітає всяку конструктивну консолідацію українських сил поза рідними землями на еміграції. Окрему вагу приває Четвертий Конгрес Американських Українців до факту створення та діяльності Української Національної Ради та її Виконавчого Органу, що являються найповажнішими об'єднаннями українських сил на еміграції, як теж репрезентантом українців, розсіяних поза Україною. Тому констатує, що всі українські групи на еміграції в Європі, в ім'я добра поневоленої Батьківщини, пішли на якнайбільший компроміс, що скріпило б УНР-аду, даючи їй широкі бази серед політичної еміграції поза Сходом. Четвертий Конгрес Американських Українців вважає кончею потребою створення Всесвітньої Репрезентації поза Сходом як політичних емігрантів, так теж громадян закордонних країн. Ціллю тих організацій була б оборона самої субстанції українського народу, його культури та його прав на власне державне життя. Ініціативу до створення такої всесвітньої організації повинні перенести в свої руки центральні організації українців поодиноких країн світу“.

Четвертий Конгрес доручає нововибраному Конгресовому Комітетові приступити негайно до організації Народного Фонду та збірки загальної Національної Датки, охоплюючи ним усіх українців у З.Д.А.

ЧЕТВЕРТА ДЕКАДА

24-25 жовтня 1970 року ми відзначили ювілейними імпрезами у Філадельфії 30-літню діяльність УККА. Митрополити Українських Католицької і Православної Церков в неділю 25-го жовтня відслужили архієрейські Служби Божі з благословенням праці УККА. Митрополит Кир Амвросій і Митрополит Мстислав були також учасниками ювілейного бенкету УККА 25-го жовтня. В церкві проповіді з тієї нагоди виступили о. п.м.б. Мислава Харина та о. митр. Степан Білак. Президент ЗСА Річард Ніксон відручив писемно побажання для УККА успіхів в його дальній праці, а його спеціальний представник, Френк Шекспір, взяв участь у бенкеті.

Крайові Організації, що були основними УККА в 1940 році, були відзначені почесними грамотами. Ними були: 1. Український Народний Союз, 2. Український Робітничий Союз, 3. СУК „Провидіння“, 4. Українська Народна Поміч, 5. Союз Українок Америки, 6. Ліга Української Молоді Північної Америки, 7. Організація Державного Відродження України, 8. Ліга Українців Католиків, 9. Молоді Українські Націоналісти — МУН, 10. Українська Гетьманська Організація, 11. Український Золотий Хрест, 12. ОБ-ВУА, 13. Об'єднання Лемківців. Ними були також відзначені члени Екзекутивного Комітету, що був обраний в 1940 році у Вашингтоні, а саме: адв. І. Панчук (Детройт), В. Шабатура (Піттсбург), Р. Слободян (Елізабет), Т. Ми-

ник (Скентон), О. Лотоцька (Філадельфія), проф. д-р О. Грановський (Мінеаполіс, Мінн.). Українська пісня введена на Першому Конгресі у Вашингтоні незбутим Олександром Кошичем, знайшла своїх перемінників у нових виконавців, що взяли участь у фестивалі у Філадельфії. Такі хори взяли участь: „Кобзар“, „Прометей“ — Філадельфія, „Думка“ — Хор ім. Митр. А. Шептицького і Хор СУМА „Жайворонки“ — Нью Йорк, Хор Церква Ів. Хрестителя — Ірвінгтон, Нью Джерзі, Хор „Боян“ — Елізабет-Вейон, Нью Джерзі. Збірники Хорами диригував проф. Андрій Гнатюк — з Відня, Австрія. Додатково ще був введений у Філадельфії український танок у виконанні танцювальних груп Осередків СУМА з Нью Йорку і Філадельфії і він разом з піснею був виводом вітальності і мистецьких здібностей українського народу.

ВІДЗНАЧЕННЯ 100-РІЧЧЯ НАРОДИН ЛЕСІ УКРАЇНКИ

В суботу, 18-го і в неділю, 19-го вересня 1971 року відбулося в Клівленді, Огайо величаве святкування для відзначення 100-річчя народин найбільшої української поетеси Лесі Українки. Відзначення в крайовому масштабі підготувала Координаційна Рада Жіночих Організацій при УККА під проводом пані інж. Стефанії Пушкар. На це святкування прибули делегації з різних осередків Америки.

ОГОЛОШЕННЯ

В „НЬО ЙОРК ТАЙМС“ І „ВАШІНГТОН ПОСТ“

Заходами і коштами УККА в тих вищезгаданих щоденниках появилися в 1974 році цілосторінкові оголошення в обороні ув'язнених і засуджених українських патріотів. Рівнож в їх обороні переведено по всіх українських громадах великі демонстрації, що їх закінчено маніфестацією у Вашингтоні біля пам'ятника Т. Шевченка в червні 1974 року.

В листопаді 1974 року закупили до спілки із СУА Дім при Другій Євеної в Нью Йорку. І ця спілка виглядає так, що УККА має 60% вкладу, а СУА — 40%. Іде праця над його викиненням і пристосуванням до потреб Канцелярії УККА і СУА.

1-го березня 1975 року створено Крайовий Комітет 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення. В квітні того ж року покликали до життя Крайовий Комітет „Рок-у Жінки“. Завдяки цьому Комітетові велика делегація українців взяла участь у Міжнародному З'їзді, що відбувся в Мехіко Сіті в червні 1975 року.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ТА АМБАСАДОР БУШ ПРО АРЕШТИ НА УКРАЇНІ

В дні 26 січня 1972 року Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки вислала меморіал до Президента Річарда Ніксона, а 8-го лютого цього року — листа до амбасадора Дж. Буша, американського представника при Об'єднаних Націях, протестуючи проти поновних арештів діячів української культури советським урядом на Україні. На ці листи УККА одержав довші відповіді, які передано в цілості лоя відомо всьому українському громадянству в З'єднаних Штатах Америки.

Другий Світовий Конгрес Вільних Українців відбувся в Торонто, Канада, в листопаді 1973 року. УККА вложив багато праці в його підготову і переведення.

На закінчення мусимо ствердити, що наші звітування є далеко неповні. Було вложено багато щоденної праці, яку не все дається зареєструвати в короткому заїті.

УККА ініціював багато корисних для української справи акцій і впливав своїми Об'єднаннями на їх переведення Відділами УККА. В Канцелярії УККА виготовлялися відповідні матеріали в українській чи англійській мовах і їх до використання переслалося Відділам (згадайте б нашу акцію боротьби з наркотиками серед нашого молодого покоління).

В Україні московський комунізм продовжує, розширює і закріплює традиційну імперіалістичну політику російських царів. Він намагається контролювати не лише фізичне буття одинокі, але також її духове зацікавлення і нищить всі історичні пам'ятки української культури.

В економічному відношенні Україну обернено в колонию Росії, а централізована господарська система позбавляє її будьяких елементів незалежності в економічному житті.

Та, не зважаючи на цей посилення терор, боротьба нашого народу за належні йому права не слабшає, а дедалі посилюється.

В тій боротьбі не повинні і нас бракувати. Але в нашому громадському житті є повний контраст. З одного боку — жертвенна і надзвичайно активна участь в громадському і політичному житті кількатисяної групи наших свідомих громадян, що не жаліють ні своєї праці, ні грошової жертви на різні національні потреби, на виховання молодого покоління в рядах ПЛАСТУ, СУМА, ОД-УМУ, а з другого боку — пасивність і байдужість широких кругів нашої Громади, що уникують всякої участі в національному житті або задовольняються критикою і невтральним обсервуванням праці малючких рядів — громадських працівників.

Мусимо ствердити, що ніяка національна справа не може держатися тільки на ідеїстах, на ентузіастах, бо їх замало. До загально-національної справи повинні би стати увесь свідомий загаль.

Живемо візією майбутньої незалежної держави над Дніпром і Дністром — але, щоб її досягнути, мусимо подбати про повний порядок в нашій Громаді між обома океанами.

З новорічної зустрічі в Головині Канцелярії УККА.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

АНАЛІЗА І ПРОГНОЗА УККА

(Доповідь на громадській нараді УККА 10 січня 1976, Н.Н.)

Підходячи до аналізу системи УККА, можна б говорити про оптимізм або песимізм щодо життя і розвитку наших громад в Америці, можна закривати очі на недоліки або ж можна надто критично зашукувати усіх і всяких недоліків, можна, однак, пробувати підійти до цього питання холодноше і вест дозу об'єктивізму, наскільки це можливо взагалі одній людині чи групі, яка стоїть по стороні т.зв. опозиції.

Чи є в нас опозиція? Тут варто весті пояснення, оскільки питання опозиції в нас часто переходить у свій інтерпретації до меж зловживання, зокрема від сучасних керівних людей системи УККА. Мені видається, що крім комуністів, яких не беремо до уваги, в нас опозиції до УККА, як централізованої системи українського життя, нема і, надіємося, не буде. Це вже гарячі люди, тикаючи пальцем на людей із критичною думкою, пробують вказати, — що ось вони, вороги УККА і системи упорядкування громадського життя. Однак, в нас існує опозиція до окремих точок сучасної політики УККА, до окремих людей або домінуючих людей або домінуючих груп, до окремих точок системи або її статуту УККА. На жаль, на мою думку, ця опозиція, яка складається із людей як в самій системі УККА, так і поза її межами, не зуміла себе організувати та устійити спільні точки щодо критики і намагання у покращенні УККА, не говорячи вже якесь спільне керівництво, комісія чи комітет тощо. Колишній Комітет Громадської Єдності, на жаль, перестав існувати без, як видається, об'єктивних причин. Він, при добрій відповідності людей, міг би ролю опозиції відіграти.

Проте, з надією, що колись і в нас, в українському громадському і політичному житті, буде допущено і шановано з усіма правами і привілеями організовану опозицію, я хотів би висловити кілька аналітичних думок про УККА, які до якоїсь міри говорять про почуття хоч і не організованої, але, фактично, існуючої опозиції. Також із надією, що такі критичні думки чи висновки щодо прогнозу допоможуть ростові і закріпленню громадського життя в ЗСА.

...УККА був задуманий централею усього громадського і навіть громадсько-політичного життя нашого масиву в Америці. У своєму розвитку він мав усі дані таким стати, але протягом якого-де десятиріччя він свій розвиток зупинив і, фактично, перестав бути централею усіх громад і груп. Якщо він і відігравав тут і там ведучу ролю, то лише тому, що не існувало іншої енергійної централі. Делка частина організації залишилася поза рамками УККА, а чимало із тих, які її трималися цієї системи, не виявляють жодного зацікавлення, не виявляють ініціативи у роботі.

Це правда, що процес еміграції, а в ній тиск денационалізації, завжди зужує кадри й активність шляхом т.зв. об'єктивних причин, але й одним із основних завдань централі є так розвернути роботу і так укласти плани, щоб цей процес або припинити, або помітно гальмувати.

У своїй статті застою одного із прикмет, що не сприяє розвитку і пожвавленню громадської справи, стала в УККА віра, що демократію можна (або й треба?) замінити свого рода автократією, покриваючи аргументом т.зв. більшості. Але цей аргумент не переконалив, бо він, покриваючи „волею більшості“, довів, наприклад, Народний Фонд до яких 5-7 тисяч платників і бюджету — смішного на нашу можливість — яких 100 тисяч доларів річно. Не маючи доброго, чіткого і демократичного провідництва, відкаючи від політиканства, наша широка громада виявила своє невдоволення засобом пасивного неутрачання. Якщо навіть не вся, бо всезнайків і махлявчиків у нас завжди було доволі, то все таки поважна її частина стала остеронь.

Керівні органи УККА у своїх ключевих позиціях застрягли на принципі, либонь, досмертності вибору, блокуючи таким чином доплив свіжих, а головню — молодих сил, замуруючи вхід або вплив на роботу УККА такого кадру, який міг би мати іншу політичну філософію, пропонував би інші методи або зважився б на критичні заваги. Виключеність і нестерпність перенеслася зі сучасної політичної поля і на громадське.

При цій нагоді не можна позбутися ще й такого запиту — чи і як довго треба розв'язувати справу керівних органів або системною партійного призначення, або системною якоїсь апробати зі сторони т.зв. більшості, а чи не час, визнаючи, що всі групи і партії повинні мати своє місце в УККА разом із численними громадськими організаціями, віддати справу вибору демократичній системі? А коли окремі групи мають амбіції, хай їх кращі люди, люди більше шановані широкою громадою, будуть вибрані вільними виборами.

І хоч політичний момент в УККА — важливий, якого не думавмо зводити лише до громадського хлібства, то останніми часами УККА надто часто характеризувався політиканством. Воно — не одностороннє і політикою.

Беручи до уваги нарістаючі потреби нашої громади, які вже давно перейшли позем шараварів, біно і вареників, а численні кадри вийшли на позем інтелекту і вищих культурних та політичних потреб, наша широка громада надто часто відчувала брак в УККА культурної політики, нормалізованої і доцільної видавничої діяльності, покращаної шкільної системи, фінансової політики, соборницького підходу до багатьох справ, а в загальному — вироблення і наголошення таких принципів планування і роботи, які були б спільними для української громади, які цементували би її у, хай диференційовану, але — єдність.

На жаль, хоч і були часто добрі почини або наміри в роботі, то рідне вони йшли дорогою планування, вони частіше були на базі емоційності, тимчасових спалахів, односторонніх акцій тощо. І тут, у багатьох випадках, коли б вже наші сучасні молоді кадри не робили окремих акцій, вавряд чи в тих спалахах УККА міг би останніми роками чимось, особливим похвалитися.

Проте, беручи до уваги десять-двадцять років УККА, ми знаємо, що в окремих диліках була пророблена поважна робота, зокрема на зовнішньому відтинку, зокрема у політичних колах Америки. Делкі акції ведені УККА були пов'язані із загальною участю широких громад, і тут треба відмітити цей позитив, — що саме може зробити централі й об'єднана дія. Серед помітної апатії емігрантських, денационалізації, розсвареності на громадському і політичному полях, УККА зумів закріпити за українською громадою кілька тривалих здобутків загальної вагості.

Водночас, на базі кількох широких акцій, УККА довів тезу, що український етнічний масив — це жива, велика потенційна сила, яка здібна на великі кроки, якщо перед нею постає соборне, національне, раціональне й об'єднує завдання. І це, цілком логічно, став захистом системи, а саме — системи одної, міцної і соборницької централі, якщо вона такою буде і до якої нам слід стреміти.

При захисті системи і при визнанні, що УККА на зовнішньому полі довів окремих здобутків, можна все таки вважати, що за останніми пар десятиріччів і зовнішній відтинок був до якоїсь міри експериментальним і пробою ук-

раїнських сил в американському політичному світі, а на внутрішньому українському відтинку останні десятиріччя були пробою сил — громадських і партійних. На зовнішньому відтинку ми дещо здобули і закріпили, а на внутрішньому пр-грати обидві сторони — партійництво і громадськість, не д.б.шисья тривалих успіхів у розбудові системи централі. Це став для нас лекцією, якої, надіємося, наступне покоління не буде повторювати.

Однак, з розціню, що доба експериментування на з.в.ні і проби сил внутрі закінчує сучасну добу УККА. Із наступним Конгресом ввижається новий період.

На батьківщині предків тепер ідуть такі трагічні поїлї на еміграції відбуваються такі драматичні зміни у психіці модерного українця, що було б більше як гріхом, було б прокляттям для нас, коли б ми не зуміли поставити і закріпити кращу систему нашого організованого життя.

Доповідач пропонує перевести — зміну загальних засад у роботі централі і зміну системи.

АНАЛІЗА І ПРОГНОЗА УККА

У загальних принципах зміни, сказати б, філософії організації і централізації громадського життя нам треба спільними силами відносити засади правопорядку, забезпечуючи рівні права кожній ланці чи групі в нашому житті і водночас відмежувати партійність і політиканство від загальної впливу на роботу централі. Адже час вже опрокити абсолютні права т.зв. більшості, бо демократія зберігає права більшості, меншості і найменшій частині. Демократія також зберігає права ділової критики. Вже так надало і так гідко слухати, коли за право ділової критики людям піднімається ярлики агенти або в найкращому випадку — деморалізації.

...Найбільша більшість — це ціла громада, і кожна організація, установа чи група в системі УККА — це важлива одиниця, а всі разом себе доповняють. Не виключають, а доповняють.

У зміні системи можна б також пропонувати конкретні зміни, наприклад:

- 1) обмежити вибір членів керівних органів до двох каденцій, вибираючи не менше одної третини нових людей на кожному Конгресі, даючи таким чином доплив свіжої крові до провідної ланки нашої громади;
- 2) забезпечити систему виборів на демократичних засадах, а не політичних призначеннях;
- 3) надати помітно більш права Політичній Раді, що мала б право й обов'язок у плануванні і контролі роботи екзекутивного органу;
- 4) зобов'язати керівні органи до планування із звітуванням громад, зокрема устійити культурну, видавничу, молодіжну, наукову, шкільну й іншу політику, піддаючи їх під розгляд громади, а у фінансовій політиці — громадське звітування необхідними методами;
- 5) відкрити архіви і канцелярію УККА для публічного перегляду кожній установі, що є в системі УККА, публікувати протоколи засідань екзекутиви;
- 6) перевести систему відбавання Конгресів на ділову роботу перед і на Конгресах шляхом праці, широкій, громадських комісій;
- 7) виключити із системи т.зв. номінаційну комісію або перевести її на демократичні принципи роботи в часі Конгресу;
- 8) виключити т.зв. конфлікт інтересів в керівних органах, наприклад, кілька ключевих позицій із цієї самої установи, як також перевести платних керівників чи директорів канцелярії УККА на систему призначення керівними органами, а не вибору їх, виключити т.зв. Раду Директорів;
- 9) забезпечити платних організаторів для системи УККА в громадах;
- 10) забезпечити можливість громадського референдуму (на базі відділів УККА), якщо у важливих справах цього вимагала б Політична Рада.

Тому, я б пропонував, щоб керівні органи УККА вже тепер вистосували запрошення до організації, які не належать тепер до системи УККА, щоб вони в цю систему вступили, а водночас включилися в роботу підготовчих комісій. Творачі комісії підготув, статуту, тощо, запросити окремі сили, і базувати їх побудову так, щоб необхідно включити кадри із рядів молоді, науки, культури і професійного сектору. Це не лише тому, щоб послабити вплив партійно-політичного сектору (а його в системі УККА послабити треба), але й тому, щоб увести свіжі думки, солідність підготовки і поживлення серед цього кадру, який стоїть або його тримається остеронь.

Я не сумніваюся, що наступний Конгрес буде переломним...

Proclamation

WHEREAS, a free and independent Ukrainian National Republic was established fifty-eight years ago, on January 22, 1918, by the will of the Ukrainian people represented by the legally elected Ukrainian Parliament in Kiev; and

WHEREAS, the young Ukrainian Republic, recognized by a score of foreign nations, was short-lived for her territory was occupied by Russian military forces and her citizens were forced to live under the oppressive rule of Communist Russia; and

WHEREAS, American citizens of this free republic have a warm and instinctive sympathy for the aspirations of freedom-loving people in other lands, including that of Ukraine; and

WHEREAS, Ukrainians of Minneapolis are preparing to observe this historic event on January 22 to commemorate the valiant spirit of free Ukraine as a land where the love of freedom still lives;

NOW, THEREFORE, I, Charles Steing, Mayor of the City of Minneapolis, do hereby proclaim January 22, 1976, as

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

In the City of Minneapolis, and urge all citizens of our city to join with me in supporting the Americans of Ukrainian descent and the struggle of the Ukrainian people to restore the free and democratic government of the National Republic of Ukraine, so that it may take its rightful place in the world's family of freedom-loving nations.

Charles Steing
Mayor of Minneapolis

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
РАТГЕРСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ МІЖКУЛЬТУРНИХ ВІДНОСИН
І ЕТНІЧНИХ СТУДІЙ
НАУКОВЕ СІМПОЗИОМ
присвячене етнічним групам Америки та їхньому
вкладу в розв'язання країн —
відбудеться у ВІСНОК, в СЕРЕДУ
23-го і 24-го березня 1976 р.
ПРОГРАМА

23-го березня 1976 р.
Денна Сесія — 9:30 — 4:30
Rutgers Graduate School of Education
10 Seminary Place, New Brunswick, N.J. 08903
Проф. д-р Осип В. Андрушків, Сітон Голл Університет:
Вступні заходи.
Проф. д-р Микола Богатик, Ле Мойн Каледж: „Еко-
номіка України в рр. 1950-1975. П розвиток і на-
прями“.
Проф. д-р Микола Чирковський, Сітон Голл Університет:
„Вклад Наукового Товариства ім. Шевченка в аме-
риканську науку“.
Проф. д-р Іван Головінський, Ратгерс Університет:
„Психологічна інтерпретація глибокого відчуття в
писаннях Тараса Шевченка“.
Проф. д-р Ігор Каменецький, Мічиген Стейтс Уні-
верситет: „Правні і політичні аспекти Райхскомі-
саріату України в загальних рамках окупаційної по-
літики нацистів“.
Проф. д-р Роман Максимович, Вільямс Університет:
„Гіберлова кислота, як регулятор розвитку верх-
ньої бруньки і листя рослини“.
Проф. д-р Володимир Стойко, Менгеттен Каледж: Мо-
дератор.
Доповіді англійською мовою.

Вечірня Сесія — 7:30-9:30
Levin Theater, Douglass College
Проф. д-р Осип В. Андрушків, Сітон Голл Університет:
Тепліший і майбутній план Наукового Товариства
ім. Шевченка.
Святковий концерт народної музики, танку і співу.
Вступ — разом з перекусом і картою на концерт: \$8.00.

24-го березня 1976 р.
СІМПОЗИОМ В ЕТНІЧНИХ СПРАВАХ
Rutgers Graduate School of Education
10 Seminary Place, New Brunswick, N.J. 08903
Сесія: 9:30-12:30 і 2:00-4:00
Сесія відбудеться з участю панелістів-професорів:
Іван Головінський: Виховна психологія — Ратгерс Уні-
верситет.
Верніс Файфос: Декан Студентів — Гантер Каледж.
Лілія Гаффіні: Навчальна мова — Ферлія Діксонсон
Університет.
Якіто Марро: Віцепрезидент, Планічно-східна Округа
національна Конференція християн і жидів.
Нобуо Шімагара: Виховна антропологія — Ратгерс Уні-
верситет.
Вступ разом з перекусом: 6 доларів, вступ на два дні:
10 доларів.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
Округи Балтимор
Вашингтон і Річмонд, Ва.
повідомляє, що
в неділю 14 березня 1976 року
в приміщенні
дому „Самопоміч“
при 239 Сант Бродвей у БАЛТИМОРІ, Мд.
— відбудеться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУГИ

До участі в зборах запрошуються всі відділові уря-
довці і конвенційні делегати Відділів з таких
місцевостей:
Річмонд — 34, Вашингтон 15, Балтимор — 148
320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290,
Берлін — 260.

ПОРЯДОК НАРАД:
1. Звіти з діяльності Округної Управи;
2. Вибір Округної Управи;
3. Доповідь гол. преде. УНС НОСИПА ЛІСОГОРА;
4. Плян праці на 1976 рік.

У зборах візьмуть участь:
НОСИПА ЛІСОГОР, гол. предедінка УНСОЮЗУ,
Е. ІВАНЦІВ, головний радний
Початок 1-ша год. по пол.
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Теодор Хай — голова
Данило Шещенський секретар Іван Малко касир

Пасейк, Кліфтон, Патерсон,
Ратерфорд і околиця!
В суботу, 13 березня 1976 р.

о год. 6-й вечора, в приміщенні
Української Централі
при 240 Говп Аве. в ПАСЕЙКУ, Н. Дж.
— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Округного Комітету
Відділів УНСОЮЗУ

до обов'язкової участі в яких запрошені усі члени
Округної Управи та урядовці і делегати наступних
Відділів УНС:

42, 64, 97, 134, 143, 182 і 394
НА ПОРЯДКУ ЗБОРІВ:
1. Відкриття і сквалення порядку нарад;
2. Вибір Президії;
3. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів;
4. Звіт Управі і Контрольній Комісії;
5. Дискусія над звітами;
6. Удільнення абсолютній уступачній Управі;
7. Доповідь Мгр УЛІНИ ДЯЧУК, головної касирки;
8. Вибір нової Управи;
9. Плян праці;
10. Внески і побажання;
11. Закриття.

В зборах візьмуть участь:
Мгр УЛІНА ДЯЧУК, головний касир
ВАСИЛЬ ОРИХОВСЬКИЙ, обласний організатор

На Збори запрошують також усіх Членів вище
згаданих Відділів.
Після Зборів відбудеться ПЕРЕКУСКА
ЗА УПРАВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ:
Іван Хома голова Василь Марущак секретар

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
у Філадельфії, Па.

повідомляє, що
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Філадельфійської Округи
УНСОЮЗУ
— відбудуться —

в неділю, 14 березня 1976 р.
в залі Дому УНСОЮЗУ
при 5004 Н. Олд Йорк Рд., ФІЛАДЕЛФІЯ, Па.
Початок о год. 2-й по пол.
НА ПОРЯДКУ ДНЯ НАРАД:

1. Відкриття;
2. Вибір Президії;
3. Вибір Нормативної Комісії;
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних збо-
рів;
5. Завдання до прочитання протоколу і його прийняття;
6. Звіт членів Управи: голова, секретар і касир;
7. Звіт Контрольної Комісії;
8. Дискусія над звітами;
9. Удільнення абсолютній управі;
10. Доповідь Д-ра ІВАНА ФІЛСА, заст. гол. преде.
11. Вибір Управи і Контрольної Комісії на рік 1976;
12. Внесення і побажання;
13. Закриття зборів.

До участі в зборах зобов'язані предсідники, секре-
тари, касир і конвенційні делегати наступних
Відділів УНС:
10, 32, 45, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162,
163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268,
321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388,
397, 422, 424, 430, 479.

У зборах візьмуть участь наступні Головні Урядовці
УНСОЮЗУ:
Д-р ІВАН ФІЛС, заступник гол. предедінки
Д-р БОГДАН ГНАТЮК, головний контролер
Д-р ІВАН СКАЛЬЧУК, головний контролер
ІВАН ОДЕЖИНСЬКИЙ, головний радний

Після зборів відбудеться ПЕРЕКУСКА
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Д-р Володимир Галай Іван Осип Бакай
почесний голова почесний голова
Іван Данильський Петро Тарнавський — голова Лазар Іванчина
касир секретар
Мгр Іван Скоцький — голова Конт. Комісії

Т. ШЕВЧЕНКО...
(Закінчення зі стор. 2-ої).

Розумний батьку!..
І в смердній
Жидівській хаті б
позмелює,
Або б в калюжі утопиться,
В бази святих...

Амні тобі, великий муже!
Великий, славний,
та не дуже!
Якби ти на світ не родився,
Або в колісці ще уиєш,
То не купав би я в калюжі
Тебе преславного... Амні!

Очевидно, що в „Кобзар-
ях“ що їх видають під мо-
сковською окупацією, не-
має пера в жодного
тературознавці постійно
кричать, що „буржуазні на-
ціоналісти“ у вільному світі
фальшують Шевченкові
твори.

ГАННА — БЕАТРИЧЕ
ШЕВЧЕНКОВА

(Закінчення зі стор. 2-ої).

Шевченкова до Віктора За-
крєвського, брата Платона:
„А Ганні вродились скажи...
зараз я прибуду з пензлем
і фарбами, на цілий тиж-
день, скажи, і що я аж пла-
чу, що проклята куртовина
на цей раз зо мною так по-
жартувала...“

Шевченко намалював П...
Є портрет „Ганни Іванівни
Закревської“.
„Ні на якому іншому з по-
ртретів Т. Шевченка, — пи-
ше М. Шагинян, — стилізо-
ваних по моді того часу, не-
має таких очей, нема такого
повного, трагічного, душев-
ного життя очей, такого по-
мивного сліз і ніжності, по-
мивного погляду, як на
портреті Ганни Іванівни За-
крєвської. І очі ці мають е-
кспресивність: вони здаються
чорними, але, коли приди-
вляться, ви бачите, як стара-
но Шевченко утримує у
них справжній їх колір, ся-

Для всіх українців!
„ФЕНОМЕН“

„Ніближніми тижнями ви-
ходить друком нова книжка
„ФЕНОМЕН“ Івана МАНИ-
ЛА — ДНІПРЯКА. „ФЕНО-
МЕН“ (десята збірка) — це
ПЕРЛИНИ ДНІПРОВИХ ВЕ-
РЕГІВ: „На подвір'я мого жу-
равлі прилетіли“, „Плутон і
Чу Ен-лай“, „Зустрілись ми...“,
„Меленат“, „Холандіє“, „Во-
гня“ та багато інших творів;
ДРУЖНИМ ПЕРОМ: „Турис-
тка“, „Форд до Врежнева при-
їхав“, „Літчесть“, „Модер-
ністи“, „Ярві Сл“, „В. Ч.-о-
“, „Доблю тебе...“ та ін. „Пере-
бачення і пророкування Но-
страдамуса“, „Новий Ностра-
дамус“ тощо. Багато цінних
ілюстрацій Солянціни, Форд
Червона Холандія, Ковпак,
Свіня з орденами).
„Феномен“ — подарункове
видавання! Ціна — \$3.00. Хто
замовить кілька чи кільканад-
цять примірників (для друзів
і знайомих), той може випла-
ти за кожний примірник „Фе-
номена“ лише \$2.00. Замовлен-
ня та гроші (можна готівкою
в конверті) вислати на ад-
ресу: Mr. I. Manyo
Cumberland Rd.
Millville, N.J. 08332, USA

Закінчивши словами Ше-
вченка з 1859 року, коли то
український поет вірив у
перемогу Божої правди на
землі, на тій і Україна бу-
де жити вільно, як рівна
між іншими народами:

Некаже срібло куте, біте
І семикраті перелете
Огнем в горнілі, —
слова
Твої, о Господи, такі.
Розкинь же їх, Твої святі
По всій землі. І гудесам
Евоім увірнуть на сої
Твоїмлі, убогі діти!

Тарас Шевченко все жит-
тя вірив у перемогу Божої
правди на світі. Він вірив,
що „стане Україна, світ
правди засвітить. І помо-
ляться на волі невольничі
діти“.

Ючу навколо великих зіниць
глибоку блакить. Отже, очі
Ганни були синіми...

„І тими огиа,
Аж горніми - голубими,
І досі чаруєш
Людські душі!..“

У рік перед смертю дру-
кус він цей вірш з адресою:
„На Вкраїну“...

Якби зустрілися ми знову,
Чи ти злякалася б, чи ні?
Якесь тугеє ти слово
Тоді б промовила мені!..

Образ Ганни, єдиної коха-
ної, стоїть перед ним єди-
ний, бо всі ті інші — це ж
лише було втілення його
власної мрії про неї, про Га-
нну кохану, яка мала при-
йти, яка прийшла і яка відби-
рала спокій назавжди, ста-
ла недосяжним ідеалом, з я-
ким згодом порівнював ко-
жну іншу дівчину, яку піз-
навав і яка... не витримувала
порівняння. Тому так ле-
гко розходився з кожною
іншою, без крихти жалю
і без жадної туги пізніше,
навіть, багаті з їх зга-
дував неприхильно...

Бо „колишнє святеє див-
о“ і було власне дивом
красою, і всі інші блідли в
порівнянні з нею.

Він пам'ятав її довгі
довгі роки.

„А я зрадів би, мого диво!
Моя ти доле чорнобрива!
Якби побачив, нагадав
Веселе та молодее
Колішнє лишемо лизее.
Я заридю би, заридав!
І помилуєш, що не
предивим,
А сном лукавим
розійшлося,
Слізьми — водою
розлилось
Колішнє святеє диво!“

А Ганна Закревська? І П
велике переживання, справ-
жне, глибоко сковане, так
глибоко, як і його, Тарасо-
ве. І тільки пісня, яку співа-
тиме, нагадуватиме їй про
нього:

„Ой піду я не берегом,
Луєм,
Зустрінуся з несудженим
другом.
Здоров, здоров,
несуджений друже
Любилися ми з тобою
дуже...“

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ!

Виставка скатетрин
інтернованих воєнків УНР

Заходами комітету „Украї-
нська Спадщина“ при Округ-
ній Управі Відділів СУА в
Огайо у Клівленді-Парма
відбулася 14-го і 15-го люто-
го ц. р., незвичайно цікава
виставка ручних робіт бу-
лих воєнків Української На-
родної Республіки, інтерно-
ваних після Першої світової
війни, зокрема в таборах Ка-
ліша, Польща.

Колі комісія розшуків
при комітеті „Українська
Спадщина“ натрапила на
майже 60 таких ручних ро-
біт, які зберігаються у прив-
атній колекції в Огайо, слух-
но рішено хоча частину їх
показати на окремій вистав-
ці.

Завдяки дуже добрій ре-
кламі, особливо в трьох клів-
лендських американських
щоденниках, які помістили
цікаві статті зі світлинами,
виставку відвідало коло 500
осіб, в тім значне число аме-
риканців. Декілька представ-
ниць американських жіно-
чих клубів залишили свої
візитівки з проханням пові-
домити їх про інші наші ку-
льтурні імпрези та вислови-
ли бажання адекватувати тіс-
ніші зв'язки.

У неділю, 15-го лютого 19-
76 р., відбулася коротка про-
грама у виставковій залі, на
яку зібралось коло 60 осіб.
Програму відкрила голова
комітету „Українська Спад-
щина“, Надія Дейчаківська,
заснауючи, що ця виставка
є однією з кількох вже за-
планованих комітетом вистав-
ок, на яких показувати
муться українські експонати
мистецько-історичної вартос-
ти. Присутні почули зворуш-
ливий, з добрим опрацю-
ванням реферат про та-
бори інтернованих українсь-
ких воєнків пера Петра Мах-
лая, який відчитала його
дружина Таїса. Відтак Іри-
на Кашубинська дала пояс-
нення до техніки виконання
показаних експонатів. В бі-
льшості це були скатетрини
з різною мережкою, полта-
вським вирівнюванням, вико-
люваною мережкою і одна

„Українські руш-
ники“.

Дарія Горюхська

**БАТЬКИ! Заважіть замоло-
ду вашим дітям з найстер-
шою, найбільшою й найба-
гатішою українською націо-
нальною установою поза ме-
жами батьківщини, якою є
будущість, в нашій громаді
Український Народний Со-
юз, щоб заповісти їм кращу
і вільному світі нового сві-
тового члена!**

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ Т-ВО ПІВНІЧНОЇ
АМЕРИКИ — ВІДДІЛ СЕРДЦЯ НЮ ЙОРК
з жалем повідомляє своїх Членів і Громадянство,
що 2-го березня 1976 р. в Сиракузах, Н. Й.,
відійшла у Вічність на 78-му році життя

Д-р ЄВГЕНІЯ ЄРЖКІВСЬКА

лікарка-гінеколог і визначна громадська діячка.
Похоронні відправи відбулися в Сиракузах і Юті-
де, де її поховано 6-го березня 1976 року.

Синоді мгр-ні Олегіві разом з його Родиною
висловлюємо глибоке співчуття.

ПОДЯКА

З волі Всевисшнього відійшов у Вічність
дня 12-го лютого 1976 року, по довгій і тяжкій недугі,
наш Найдорожчий і Незабутний
МУЖ, БРАТ, ВУНКО І СТРИНКО

Б. П.
Інж. МИХАЙЛО МІНЧАК
поручник УСС

Сповнені невимовним жалем і горем хочемо цією до-
рогою висловити з глибини серця найщирішу подяку на-
шим дорогим Рідним, Влизьким, Приятелям та Знайомим,
що не жаліли часу і зусиль, щоб віддати останню при-
слугу Покійному, попорнати і відправити його на міс-
це Вічного Спокою.

В першу чергу скажемо нашу щирю подяку Висо-
копородним Оцям: шанобливому Робертowi Москале-
ві, о. радниковi Томi Варилковi та о. Томi Савковi за
звеличання своєю участю у відправленні Панахиди.

Особливо подяку скажемо Товаришам Зброї за від-
дання Покійному останнього салюту з прапором та по-
криття його чеповною китавкою, а п. директорowi Порят-
ковi за зворушливу і глибоку звітливую промову.

Окремо щиро дякуємо о. д-ровi Пасковi за похоронні
відправи та дуже гарну проповідь на шляху життя По-
кійного в катедральному храмі Непорочного Зачаття у
Філадельфії та відправлення Покійного на Вічний Спо-
кою на українській цвинтарі у Факс Чейс.

Щира подяка тим Панам, що трудилися при несе-
нні домовини.

Дякуємо Веім, що зложили грошові пожертви на ук-
раїнські цілі та церковні відправи, а також усім Тим, що
зложили квіти на спільну могилу. Щира подяка Усім, які
усно, телефонічно, через авдію та листистою склали спів-
чуття та слова розради в дні нашого смутку.

Особливо щиро дякуємо дорогому д-ровi Я. Яримови-
чевi за солідну лікарську опіку над Покійним в часі Но-
го недуги.

Наша подяка була б неповна, коли б ми не згадали
президиума християнської поміч п-ства Іванків і Володимир-
на Бозьких в часі тяжкої недуги Покійного та д-ровi О.
Л. Лущенки, що не жаліли часу і зусиль на похороні
з Ню Йорку.

Дякуємо п. Інж. Зубалевi за прекрасну поетичну-пре-
сальну промову на поминах у Сестер Василянок на
Факс Чейс. Дякуємо Приятелям та Членам нашої Родни-
ни за допомогу в похоронному прийнятті, а також похоро-
нному заведенню М. Насеніча за справне і надзвичай-
но вдбайне улаштування похорону.
Нехай Милосердя Господє дарить Вас усіх своїм
щедрим ласкам.
У глибокому смутку:
дружина — ОСИПА
брат — ДМИТРО з родиною
брат — СЕМЕН з родиною в Україні
братова — ЛЕОНТИНА з родиною

Дня 21 березня 1976 р. у СОРОКОВИЙ ДЕНЬ по смерті
Покійного 65-ти років
у Філадельфії при Френсіс вул.

УКРАЇНСЬКЕ СПІВЧЕ Т-ВО КОБЗАР у ФІЛАДЕЛФІ, Па.
запрошує на
СПІЛЬНИЙ КОНЦЕРТ
РОМАН РУДНИЦЬКИЙ
ПІЯНИСТ-ВІРТУОЗ
СУЗАННА РУДНИЦЬКА
ОПЕРОВЕ СОПРАНО
В програмі концерту твори: Массенета, Вебера, Шопена, Моцарта,
Равеля, Ліста та Антона Рудницького.
20-го березня 1976 р., о годині 7-й веч.
в АУДИТОРІ МЕДРОВЗ АКАДЕМІ ГАН СКУЛ
Олд Йорк Ровд і Медровз Авеню у ФІЛАДЕЛФІ, Па.
Квитки вступу в передпродаж: Орйон та Космос та при вступі на залю.

УВАГА!
1-й Відділ СУА в Ню Йорку
— влаштує —
„ВЕЧІР МУЗИКИ ПІСНІ І СЛОВА“
в суботу, 13 березня 1976 р., о год. 4 по пол.
у ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ КЛУБІ, 149 2-га Аве., НЮ ЙОРК
У ПРОГРАМІ ВЕРНУТЬ УЧАСТЬ:
1. УЧНІ Студії Мистецького Слова п. Л. Крушельницької.
2. ЛАРИСА МАГУН-ГУРІН — сопрано, при фортепіані О. КУРІВІДА.
3-4. ОКСАНА ГАВРИЛЮК і МАРТА МАЧАЙ — фортепіані.
5. СТЕФАН ШКАФАРОВСЬКИЙ — бас.
6. Ансамбль „ПРОМІНЬ“ під керівництвом ВОГДАННИ ВОЛЯНСЬКОЇ
7. МАРТА ВАЦІК і ВОГДАН АНДРЕЙШІН — дуєт при супроводі гітар
• Додаток призначений на сценію у Вразьмі.
• Вступ для дорослих 3.00 дол., молодь 1.00 дол.
• Вуфет у заряді Членів 1-го Відділу — безплатний.
• До участі запрошує все Громадянство —
УПРАВА та ЧЛЕНКИ 1-го ВІДДІЛУ СУА

ВІДДІЛ УКА —
НЮАРК, ІРВІНГТОН І ОКОЛИЦІ
запрошує Громадянство на
ПАНЕЛЬ
на тему
ЕВОЛЮЦІЯ УСТРОЮ УКА В ПИТАННІ
АКТИВІЗУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ
ГРОМАДИ
який відбудеться
в суботу, 20-го березня 1976 р.
в УНДомі в Ірвінґтоні, Н. Дж.
140 Prospect Avenue
УЧАСНИКИ:
Референт — ред. ЗЕНОН СНИЛИК
Кореференти — ред. ЯРОСЛАВ ГАЙВАС,
ред. мгр РОМАН ІЛЬБІНСЬКИЙ,
і проф. д-р ЄВГЕН ФЕДОРЕНКО
Модератор — д-р ТЕОДОЗИЙ КРУПА
Початок — год. 6:30 веч.

ЗАПРОШЕННЯ
Очим запрошуємо всі музичні і танцювальні ансамблі, Школи, студії
та мистецько-сольні до участі в
ПЕРШОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ ЯРМАКУ
що відбудеться
14, 15 і 16 травня ц. р. на 7-й вулиці Схід
поміж 2-3 Авенями в Менгетені
• Зголошення прийматиме до 15-го березня 1976 року.
• За додатковими інформаціями просимо звертатися до програмового референта
— ч. телефону (212) 674-6569
УКРАЇНСЬКИЙ СВЯТОЧНИЙ КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКИ
в НЮ ЙОРКУ
140 2-га Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003

Святкування 22-их Січнів у Гемпстеді

Образ маестра Івана Кучмака — „Соборність“

Старанням Відділу УККА на повел Навсас з оцінок у Гемпстеді, святкування 22-го Січня відбулися в Гемпстеді, Н.І. 1-го лютого 1976.

В обидвох місцях українських церков відправлено Богослужби в наміренні Українського Народу, а в залі Українського Католицького Парохіяльного Центру, о год. 4-й по пол., відбулися святкова Академія присвячена тим двома величними датами.

Програму розпочато американським гімном, що його виконав хор української православної парохії св. Михайла під диригентством Юрія Гураля. Відтак привітали відвідувачів український гімн.

Голова Відділу адвокат Вол. Атлас відкрив програму Академії коротким словом, привітавши прийнятих парохів місцевих українських церков: о. д-ра С. Гаюка, православного парохія о. Е. Шараневича — католицького парохія та парохів сусідньої української католицької парохії в Бабілоні — о. А. Кучму, як рівнож — представника естонської громади, який привітав українську громаду з Роковинами відновлення Української Держави.

Зараз, на вступі програми, введено точку, яка зворушила характером впровадження привітань в часі місцевих величяних подій; на екрані висвітлено 10 прозірок з мистецьких творів маестра Івана Кучмака, темою яких були історичні події і пам'ятки, а саме: На сторони віків, історичні пам'ятки Києва, портрет президента Мих. Грушевського, святочне проголошення Злуки Українських Земель, Парада Українських Збройних Сил, В світ за очі, Пристань Свободи, Нові горизонти та інші. Кожну прозірку коментував, від читатів IV-го Універсалу до причалу українських емігрантів до захисних берегів Америки.

На дальшу програму склалися виступи Школи Бандуристів при місцевому Відділі ООУС, сценка шкіль-

М. Курчак

С. Островський переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-0)

ний День УНСОУ Стейту Нью Джерзі та складала подяку членам Округу за вірне ведення будівлі у кухні на цьому Дні, Округний Управління уклалося на внесок Контрольної Комісії.

Головний секретар Володимир Сохан поінформував у своєму слові про теперішній стан УНСОУ та досягнення у минулому році і закликав до посилення праці місцевих союзних діячів, підтримуючи важливу роль і значення УНСОУ для нашого народу. Обласний організатор Василь Орловський склав подяку організаторам Округу за гарні досягнення в 1975 році (Квітка Стецюк — 36 членів, Галина Гаврилук — 17, Стелла Раш — 17, Степан Островський — 19 і Михайло Жук — 14), вручив голові Округу чека за виконання 75 відс. нових членів та подав ряд порад, як приєднувати нових членів для УНСОУ, вказуючи на джерела нових членів серед молоді і молодих професіоналів, яким потрібні якісь суми забезпечення.

В обговоренні планів праці Округу порушено справу Округної Забави, яка відбувається 15-го травня в Джерзі Сіті, та бенкету для вшанування союз-

„Завершення літа“. Шоста книжка поезій М. Мандрики

Вінніпег, 1975. Друкована у в-ні Ю. Середюка. 189 стор.

В цей час, коли цей огляд буде друкуватися, д-р М. Мандрика буде вже в половині свого 90-ліття. Однак, не зважаючи на його такий поважний вік, він дуже жваво відгукується на всі події світового життя, які втручаються навколо нього, і на їх основі він творить свою блискучу лірику.

Багато з його теперішніх творів перевищує те, що він написав в попередні роки. Постає питання: чому він? Постає питання: чому він не перестав всі свої роки служити в храмі поезії? На це питання він сам нам дає знаменну відповідь: тому, що він, подібно, як німецький філософ Кант, весь час є зачарований величчю всесвіту, тому що любить природу, людей, українське минуле, як і Канаду — країну, яку він вибрав за свою другу батьківщину десь тому три сотні літ. Стає зрозумілим, що якщо б він не було цього багатогранного обдарування, його корисна частина життя була б давно вже скінчена. На мій погляд — це поезія, яка тримає його в повній силі і творчій енергії.

Цей том його поезій розподілений на вісім секцій. Перша називається по латині „Lapis Philosophorum“ (Філософський камінь). В ній він спинається над водоспадом могутньої імперії, над долею самої планети Землі, яка, за його словами, має в кінці кінців вибухнути й обернутися в комету, що буде кружляти навколо сонця. Можна припустити, що він думає, що це буде й добре, бо зі занепадом моралі людства життя стає болісно нестерпним. Поет, однак, пробує, з найбільшим напруженням думки, знайти проміжні світила, які б розсіюли пітьму, що окутає людство. Він такий проміжний знаходить, і це спасє його від скрайнього песимізму.

В другій частині, під назвою „Музичні ноти“, він відходить від світу негативізму в царство мелодій і гармонії, створених Моцартом, Бізе, Гуно, Пуччіні, Шубертом, включно з Вагнером — „богом Валгалли“, який громом-оркестром викликає зазвяти до величчя вічності, що, однак, має бути вгамованим м'якою музикою Чайковського скрипки, щоб зберегти музичну рівновагу.

Третя секція „Пісня Писень“ починається з лірики в двох частинах, назву якої поет взяв за назву цілої книжки — „Завершення літа“. І-р Мандрика символічно інтерпретує завершення літа його власного життя в синтетичному завершенні літа в природі. Кінець може наступити скоро, але життя йде далі і він міцно тримається його, закликаючи: „Любіть”

К. Г. Андрушин

О. Кузьмович — голова СУЖА...

(Закінчення зі стор. 1-0)

Спілка Українських Журналістів Канади. Однохвилинною мовчанкою вшановано померлих членів СУЖА, які відійшли в останній дво-річній каденції. Були ними: Зенон Винницький, Микола Залізняк, Богдан Кравців, Кость Кононенко, Богдан Олесьницький, Микола Поводів, Лев Попович, Лев Жабко-Потопович, Петро Сагайдачний, Михайло Сосновський і Зенон Стефанів, та канадський журналіст: Олександр Мох, Нестор Ріпечкий і Василь Софронів-Левинський.

Гість з Філадельфії, голова Об'єднання Українських Письменників „Слово“, Остап Тарнавський привітав Збори, висловивши кілька конструктивних зауваг і побажань щодо діяльності Спілки.

Присутні на Зборах 20 членів Спілки одногласно схвалили Порядок нарад, ознайомившись з протоколом 9-их Зборів СУЖА і обрали комісію Номінаційну (д-р Лука Луців, Василь Верган і д-р Василь Тершаковець) і резолюційну (Іван Кедрин, Орест Пятлар і Михайло Островський). За уступальною Управу звітуюча голова Іван Кедрин, секретар Ольга Кузьмович і скаржник Павло Дорожницький. Про зразкове ведення книг звітуюча голова Контрольної Комісії Марія Коць.

Із запитаннями, внесками і в дискусії виступили: Іван Дурбак, Василь Верган, О. Луцький, Іван Світ, Микола Прокоп, Іван Кедрин, Ольга Кузьмович, Роман Левинський, д-р Роман Осінчук, Людмила Волянська, Орест Пятлар, Марія Коць, Ольга Соневичка, Павло Дорожницький. Неприятний Ярослав Шав'як надіслав свої заваги. Збори закінчено прочитанням резолюції (ред. Орест Пятлар), словом нововибраної голови СУЖА Ольги Кузьмович, заувагами почесного голови Івана Кедрина та заключним словом д-ра Миколи Прокопа — голови президії Зборів.

Окремі звіти з Зборів будуть надруковані в 13-му числі „Українського Журналіста“, яке має незадовго з'явитися як число, присвячене головною с. п. ред. Михайлові Сосновському.

Свято Жінки Героїні-Страдниць в Трентоні

11-й Відділ СУА в Трентоні підготував на день 5-го листопада м. р. Святочну Академію з честю „Жінки Героїні-Страдниць“.

В гарній, просторій залі української православної церкви св. Юрія при численному зібранні громади, молоді виконавці під досвідченою рукою артистки Людмили Сердюк виконали ряд точок і вивисили серця слухачів теплим почуттям, що наша молодь цінить наших героїв, які віддали своє життя в боротьбі за наше майбутнє.

Академію відкрива Людмила Сердюк, голова 11-го Відділу СУА в Трентоні, вступним словом, як рівнож заклала і провадила програму свята. Перед відкриттям, на залу увійшли діти з молодечих організацій, які принесли вінок і поклали його на гарно удекорованій сцені, роботи І. Ю. Микитина.

Хор „Молода Україна“, під диригентурою проф. Володимира Третьяка, започаткував виступ відспіванням американського гімну і опісля виконав пісню: „Україно Зоре“ І. Козака, „Гей, брати, Воскресну пісню“ — В. Воробкевича та „Встаньмо разом“ — В. Третьяка.

Рясними оплесками нагороджено виконання молодого хору.

Реферат виголосила проф. д-р Н. Пазуран. Життєпис, діла наших славних героїв, починаючи від князів Ярослава і кінчаючи героїями наших днів, дуже зацікавили присутніх.

Співочий гурток пластику „Волошки“, а саме: Я. Добровольська, М. Копанич, В. Микитин, М. Струк, К. Великоріцько, Л. Вересенко і В. Шурук відспівав з приємним забавлянням голосами: „Кісь мій“, „Земле моя“ і

„Де гори Карпати“. „Отче Наш“ — Юрія Фоминського, який виголосила панахиду М. Глушок, зробив сильне враження. Монтанж — декламація творів Юрія Верди у виконанні студентів: Л. Добровольської Л. Веремієнко, О. Корчмарика і М. Дзюбаса був доказом здібностей і працьовитості наших молодих людей.

Відспіванням гімну „Ще не вмерла України“ закінчено багату програму вечора. Загальне враження із цієї вдалої імпреси було дуже додатне, якщо наша молодь буде клонити голову перед героями минулого, і коли доля України буде їй дорога, майбутнє наше — дороге.

ДО ВИПАЙМУ

В Джерзі Сіті, близько українського середовища побудовано нові

МЕШКАНЦІ ПРИМІЩЕННЯ

Кілька блоків від центру УНСОУ, Свободи і Радикал Hook Towers, Кілька кроків від підземки PATH (Grove St.) та всіх крамниць.

Studio — \$166
1 BR — \$196
2 BR — \$231
3 BR — \$272
4 BR — \$310

По інформації телефонувати: **Hamilton-Hobbs Realty, Inc.** (212) 988-9883 (201) 792-7007

До винайму в Ірвінгтоні 5½ кімнати. Гаряча вода, опівніч. Дзвонити після 6 год. веч. (201) 399-1793

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, ВІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до

УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO 88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Український Народний Союз влаштує

ОДИНАДЦЯТИ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

в Чикаго, Іл.

Mages Bowlarena
3111 River Road
River Grove, Ill. 60171
(312) 456-4100

в СУБОТУ і НЕДІЛЮ, 29 і 30 травня 1976 року ДАВЛІ і СІНГЛІ — 29-го травня 1976 р., год. 3-тя по пол. ДРУЖИННІ ЗМАГАННЯ — в неділю 30 травня 1976 р., год. 1 по пол. НАГОРОДИ і

БЕНКЕТ

Неділя, 30-го травня 1976 р., год. 6-та веч. 15.00 доларів від особи

Northwest Builders Hall

4848 North Central Avenue, CHICAGO, Ill. Нагороди будуть роздані під час бенкету. Речення оголошені до 1-го травня 1976 р. ЗАПРОШУЄТЬСЯ ДО УЧАСТІ ВСІХ ЧЛЕНІВ В ЗСА і КАНАДІ.

Boulers Headquarters: Marriott Motor Hotel 8333 W. Higgins Rd., Chicago, Ill. (312) 693-4444 За детальними інформаціями пишіть до: Andrew Jula, Supreme Advisor and Chairman of National Sports Committee 15 Sands Avenue, Ambridge, Pa. 15003 (412) 266-2686

Helen B. Olek, 14th National Tournament Chairman 2151 N. Lorel Ave., Chicago, Ill. 60639 (312) 237-9662

William Klinkock 927 Main St., Latrobe, Pa. 15650 — (412) 589-7792 William Hussar 38 Hardison Rd., Rochester, N.Y. 14617 (716) 544-6479

or Ukrainian National Association P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303 — (201) 451-2200

ВІДПІШИ ВІД НАС

ТЕОДОР ПІКОЛЬНИЙ, член УНС Відділу ч. 35 Т-ва Укр. Амер. Спільн. в Чикаго, Іл., номер 9-го листопада 1975 р. на 70-му році життя. Покійний народився в Озернах, Борщах, Зах. Україна. Став членом УНСОУ в 1960 р. Політично в смутку міжку Ану, сина Тараса та сестру в Україні. Похорон відбувся 12-го листопада 1975 на цвинтарі св. Марії в Чикаго, Іл. Вічна йому Пам'ять! Богдан Вовчик, секр. В.Д.

МИКОЛА РОЙКО, член УНС Відділу ч. 325 Т-ва Запорозька Січ в Вуштині, Н.І. номер 3-го січня 1975 р. на 82-му році життя. Покійний народився в Гли Виселі. Став членом УНСОУ в 1941 році. Політично в смутку 4 дочки Стелла, Анна, Марія і Лесі. Похорон відбувся 8 січня 1975 р. на цвинтарі св. Івана в Мідле Вільямс, Н.І. Вічна йому Пам'ять! Секретар Відділу

АГНЕС СУПОВСЬКА, членка УНС Відділу ч. 331 Т-ва Ст. Меморіал в Чикаго, Іл., номер 18 квітня 1975 на 79-му році життя. Покійна народилася в Польщі. Став членом УНСОУ в 1942 році. Політично в смутку дочку Жени Ларин. Похорон відбувся 18-го квітня 1975 р. на Аура семетері, Н.І. Вічна їй Пам'ять! Секретар Відділу

ВАСИЛЬ ЛІТВИНКА, член УНС Відділу ч. 170 Т-ва Українська Січ в Джерзі Сіті, Н.І. номер 24-го серпня 1975 р. на 54-му році життя. Покійний народився в селі Старі Петрівці, пов. Бучач. Став членом УНС в 1949 році. Політично в смутку дружку Ольгу, дочку Марії з мужем Антоном, і Катерину, сина Петра, маму, брат і сестра на Україні. Похорон відбувся 27 серпня 1975 р. на цвинтарі св. Андрія в Базид Вуштині, Н.І. Вічна йому Пам'ять! Галина Гаврилук, Секретар Відділу

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1976 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н.Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд. о год. 7 веч. в залі УНДОУ в Ірвінгтоні. Управ. Відділу на 1976 рік: Стефанія Стелла, гол., В. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранок, фін. секр., К. Комісія: А. Феденішин, гол., М. Дереш і Т. Дзерал — члени. — Секретар.

СУБОТА, 13-го БЕРЕЗНЯ 1976 р.

НЮАРК, Н.Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14 Відд. о год. 6-й веч. в приміщенні Чорн. Січ. Проститься чл. прибути і вирішити склад. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр., З. Терлецький, кас.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н.Дж. Місячні збори В-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд. о год. 7-й веч. в УНДОУ. Проститься чл. прибути і вирішити за леглі вкладки. Управ. Відділу на 1976 р.: А. Струк, предс., В. Вутковський, заступник, П. Ройк, фін. секр., С. Островський, заст., В. Бутковський, рек. секр., В. Кутковський, Л. Ляховська — К. Комісія. П. Ройк, С. Островський, С. Парницький — організатори чл., представники до УККА і до Народно-соціалістичного УНСОУ. — Управ.

НЕДІЛЯ, 14-го БЕРЕЗНЯ 1976 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори В-ва св. ап. Петра і Павла 102 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. Миколая, 5720 State Rd., Parma, Ohio. І. Попович, предс., І. Жугуба, кас., М. Вобечко, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7441. Тарзан в Опарі

CAUTIOUSLY, TARZAN APPROACHES THE CRUMBLING WALL BORDERING THE CITY OF OPAR...

THEN THROUGH A NARROW CLEFT...

ALL THE WHILE HIS MOVES ARE FOLLOWED BY THE BEADY EYES OF THE GROTESQUE OPARIANS!

Тарзан обережно підходить до пошкодженого муру, який охлюпос місто Опар...

...Тоді проходить крізь вузьку щілину... Протягом того часу за його кроками маленькими очима слідкують гротескові мешканці Опару!

ВИ НИКОЛИ НЕ Є ЗАСТАРІ, ШОВ ЧУТИ КРАЩЕ

Чикаго, Іл. Beltone помістив про безплатну offertu спеціально зацікавлених, тих, які чують, але не розуміють слів. На бажання висловити кожному хто відповість на це оголошення, абсолютно даром неоперативний модель найменшого розміру Beltone aid, який колинебудь зроблено.

Пішіть тепер по цей неоперативний модель, щоб підняти, який малесенький для допомоги слуху. Це буде нарис, задержати собі, даром. Справжня допомога слуху, важить менше, як одна третина унції, все на поземі уха, в одній частині.

Ці моделі с даром, тому пропонуємо — пішіть тепер по Ваш. Виславо вже тисне чам, отже пішіть сьогодні до:

Dep. 4416

BELTONE ELECTRONICS CORP.
4201 W. Victoria Street
CHICAGO, Ill. 60646

GEORGE CHOMA Jr.

Kuhnen Travel, Inc.

964 Stuyvesant Avenue
UNION, N.J. 07083
(201) 687-8220 — N.J.
(212) 695-4382 — N.Y.

1. Полагоджусь закордонні особисті і групні подорожі — летунські корабельні, автобусові і поїздом.
2. Виславо грошеву поміч по цілому світі і до СССР. Грошеві сертифікати і рублі. Автомобілі, харчові пакети, ліки і т. д.
3. Перекладаю з різних мов та полагоджусь нотаріальні завірени документи. Прому звертатися до ч. КОМІ.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похороном

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ЮСІФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Займається похороном

в каліфорнії, положення в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

КОВАЛЬЧИК

FUNERAL HOME

Completely

AIR CONDITIONED

Займається Похороном

в сестрі NEW JERSEY

Ціни приступні для всіх.

Обслуга чесна і найкраща.

У випадку смутку в родині, кляче, як в день так і вночі

WILLIAM F.

RASLOWSKY Manager

129 Grand Street

(cor. Warren Street)

Jersey City, N.J. 07302

HEnderson 4-5131